

לקט פסקי דין
של
בית הדין למשמעת של עובדי המדינה

חוברת מס' 1 - התשנ"ט
חשון התשנ"ט - אוקטובר 1998

בהוצאת היחידה לפרוייקטים מרכזיים, ההסברה והדוברות

סודר בסדר צילום והודפס במדפיס הממשלתי, ירושלים

תוכן העניינים של פסקי הדין

בחוברת מס' 1 - התשנ"ט

1/נט	מורה - אלימות כלפי תלמיד	3
2/נט	רופא - מנהל מכון גסטרונומי - קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים	5
3/נט	עובד משרד הפנים - הריגה במהלך תאונת דרכים שגרם בהיותו שיכור	7
4/נט	עו"ד במינהל מקרקעי ישראל - עבודה פרטית במסגרת העבודה תוך ניגוד אינטרסים	8
5/נט	מורה - נסיון לגניבה במהלך קנייה	10
6/נט	עובדת הנהלת בתי המשפט - דיווחי כוזב	12
7/נט	עובדת מס הכנסה שליפת מידע ממאגר הנתונים בניגוד להוראות	13
8/נט	עובד הוראה בחופשה ללא תשלום - זיוף מסמכים	15
9/נט	עובד רשות הדואר - גניבה ע"י שימוש בכולים משומשים	17
10/נט	עובד משרד הבטחון - קניין - קבלת שוחד	19
11/נט	עובדת רשות הדואר - גניבה מרמה והפרת אמונים	21
12/נט	עובדת רשות הדואר - זיוף מסמך, היעדרות מהעבודה ללא היתר ועבודה פרטית ללא היתר	22
13/נט	עובד מס הכנסה - שליפת מידע ממאגר הנתונים בניגוד להוראות	23
14/נט	נהג ברשות הדואר - אי ציות לרמזור אדום	24
15/נט	קופאי ברשות הדואר - התרשלות בבדיקת זהות הצדדים במהלך העברת בעלות ברכב	25
16/נט	עובד מע"מ - קשירת קשר, זיוף, מרמה, וקבלת שוחד	27
17/נט	מורה - החזקת סם מסוכן	29
18/נט	עובד המוסד לביטוח לאומי - קבלת שוחד	30
19/נט	מורה - תקיפת תלמיד	32
20/נט	עובדת בתי המשפט - דיווחי כוזב	33
21/נט	מורה - נסיון לגניבה ממרכול	35
22/נט	מרכזן במרכז בריאות, זיכוי מחשד מעורבות בהזמנת נערת ליווי עבור חולה	36
23/נט	מורה - העדרות ונסיעה לחו"ל ללא קבלת היתר	38
24/נט	עובדת מע"מ - שליפת מידע לצרכים פרטיים	39
25/נט	מורה - הכאת תלמיד	41
26/נט	עובד רשות הדואר - עבודה פרטית ללא היתר	42
27/נט	עובדת מס הכנסה - החתמת כרטיסי נוכחות של עובדים אחרים	44

חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963

סעיף 17

עבירות המשמעת עליהן ניתן להעמיד לדין משמעתי את עובד המדינה:

"עובד מדינה שעשה בישראל או בחוץ לארץ אחת מאלה אשם בעבירת משמעת:

- (1) עשה מעשה, או התנהג, באופן שפגע במשמעת שירות המדינה;
- (2) לא קיים המוטל עליו כעובד המדינה על פי נוהג, חוק או תקנה, או הוראה כללית או הוראה מיוחדת שניתנו לו כדין, או התרשל בקיום המוטל עליו כאמור;
- (3) התנהג התנהגות שאינה הולמת את תפקידו כעובד המדינה או התנהג התנהגות העלולה לפגוע בתדמיתו או בשמו הטוב של שירות המדינה;
- (4) התנהג התנהגות בלתי הוגנת במילוי תפקידו או בקשר אתו;
- (5) השיג את מינויו בשירות המדינה במסירת ידיעה כוזבת או בהעלמת עובדה הנוגעת לעניין או בשימוש באיומים או בכוח או באמצעים פסולים אחרים;
- (6) הורשע על עבירה שיש עמה קלון."

נט/1. מורה - אלימות כלפי תלמיד

בפני: עו"ד מלחי רחל - יו"ר;

גב' עינת ברגר - חבר(ה);

מר ענבאסה פאוזי - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד יפעת זינר

ב"כ הנאשם: עו"ד יקיר אילן.

1. הנאשם מועסק במשרד החינוך והתרבות כמורה באחד מבתי הספר במגזר הערבי, משנת 1987. הוא הורשע עפ"י הודאתו בבית משפט השלום בתל אביב-יפו על תקיפה, ונדון לששה חודשי מאסר, מתוכם שניים לריצוי בפועל בעבודות שירות, וארבעה - על תנאי שלא יעבור עבירת אלימות מסוג כלשהו במשך שלוש שנים. בנוסף חייבו בית המשפט להתום על התחייבות כספית בסך 15.000 ש"ח שתנאיה כתנאי המאסר המותנה. בהמשך הומרו שני חודשי עבודות השירות במאסר על תנאי, בהתחשב במצב בריאותו.

2. בעקבות זאת הועמד הנאשם לדין משמעתי בפני ביה"ד למשמעת, הורשע עפ"י הודאתו, בהפרת משמעת ובהתנהגות שאינה הולמת עובד מדינה ומורה בישראל, לפי סעיפים 17(2) ו-17(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, ובניגוד לסעיף 4(1) להודעה על שינויים בהחלת החוק על עובדי הוראה.

3. התביעה ביקשה להטיל על הנאשם עונש של פיטורין ונימקה בפירוט רב את הצורך להתייחס בחומרה רבה לאלימות מצד מורה כלפי תלמידיו, וכן את חשיבותו של גורם ההרתעה. במהלך הטיעונים לעונש עלתה שאלת ההתייחסות המיוחדת לנושא האלימות בבתי הספר במגזר הערבי.

4. התביעה הביאה בפני בית הדין אסמכתאות לענין מעורבותו של הנאשם באלימות, גם קודם להתנהגותו נשוא התובענה, אך לא הופרכה טענת הנאשם שדבר קיום המסמכים לא הובא כלל לידיעתו, ולכן לא יכול היה להגיב עליהם.

5. ביה"ד החליט בנסיבות אלה שנכון להתייחס אל הנאשם כאל בעל עבר נקי שזו לו הסתבכותו הראשונה, כפי שגם צויין בפסק הדין הפלילי ושאינן ספק שבמידה רבה קשורה מעידתו של הנאשם במצב בריאותו, (הנאשם סובל ממחלת הטרשת הנפוצה). גם ביה"ד, כמו ביהמ"ש הפלילי, סבר שיש לתת משקל רב לנסיבות המקלות בענינו של הנאשם; הוא עבד בבי"ס קשה במיוחד, הוא הביע חרטה, לא נגרמו חבלות לתלמידים שהוכו, והתנהגותו היתה "פרי חריג של הנסיבות המיוחדות", (כדברי ביהמ"ש הפלילי). נסיבות אלה, ובעיקר מחלתו הקשה, הם גם שאילצוהו לעבור מרצונו לעבודה בחצי משרה. נציג משרד החינוך והתרבות טען "שהנכון יהיה שהמורה הזה ישוחרר מן המערכת...".

6. בהתחשב בכל הנסיבות המקילות שצויינו לעיל, סבר ביה"ד שאין זה המקרה הנכון להחמיר בדין עד כדי פיטורין. מצבו הקשה של הנאשם שאולי מקשה עליו במילוי תפקידו, לא רק שאינו יכול להיזקק לחובתו בדיון משמעתי, אלא שבדיון זה נסיבות אלה פועלות דוקא להקל בדינו. ביה"ד גם בדק את האפשרות של העברת הנאשם לתפקיד אחר, אך משרד החינוך והתרבות לא ראה בדרך זו פתרון ראוי.

7. על אף חומרת העבירה, הרי בהתחשב בכל הנסיבות המקילות שצויינו, במצבו הכלכלי, ובעובדה שאין לדעת כמה זמן עוד יצטרך הנאשם לעבוד בחצי משרה, ובמחלתו שוודאי גם מגדילה את הנטל הכלכלי, החליט ביה"ד, להסתפק בעונשים הבאים:

א. נזיפה חמורה;

ב. ניכוי סכום של 1,200 ש"ח בששה תשלומים שווים ורצופים.

תאריך פסה"ד: 2.6.1997 תיק בד"מ/8/97

נט/2. רופא - מנהל מכון גסטרונומי - קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים

בפני:

עו"ד יעל פלד - יו"ר;

פרופ' יוסף כפתורי - חבר(ה);

מר חגי קזולוב - חבר(ה);

תובעת(ת): עו"ד יהודה מזרחי

ב"כ הנאשם: עו"ד ערן קייזמן.

1. הנאשם, רופא, מנהל מכון גסטרונומי באחד מבתי החולים הממשלתיים הורשע ב־12.4.95 בבית משפט השלום בביצוע עבירות של קבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים והוטל עליו עונש של 15 חודשי מאסר בפועל ו־30 חודשי מאסר על תנאי. ערעור שהגיש לבית המשפט המחוזי נדחה ב־30.5.96.

2. הנאשם שפרש ב־31.1.92 לגימלה, ביוזמתו, בסמוך לאחר שהחלה החקירה בפרשה, הועמד בעקבות הרשעתו כנ"ל לדין משמעתי בפני ביה"ד למשמעת של עובדי המדינה והורשע ב־16.6.97 בביצוע עבירות שיש עימן קלון בניגוד לסעיף 17(6) לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963.

3. להלן ציטוט קטעים נבחרים מגז"ד:

"העבירות בהן הורשע הנאשם ביטאו שורת מעשים של העדפת חולים אשר פנו למרפאותיו הפרטיות של הנאשם, שלמו לו באופן פרטי ובעקבות כך קבלו מועד מוקדם לבדיקה שנערכה במכון אשר הנאשם עמד בראשו והועדפו על פני חולים אחרים בביה"ח, אשר לא פנו ולא שילמו לנאשם כאמור, בהעדר אפשרות כלכלית ולכן המתו לו לאותה בדיקה זמן רב."

"באי כח הצדדים הודיעו לבית הדין, כי הגיעו לעסקת טעון, אשר קבלה ברכת משרד הבריאות, על פיה יוטלו על הנאשם אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה חמורה;

ב. הורדה בדרגה אחת לתקופה של שנה אחת."

"בי"ד זה רואה בחומרה רבה ביותר את העבירות בהן הורשע הנאשם בבית משפט השלום. "בי"ד זה מופקד לשמור על רמת עובדי השירות הציבורי, אשר משפיעה ישירות על אופי החברה בישראל ועל דמותה."

"דוקא מבעלי תפקיד בכיר, בשירות הציבורי ניתן לדרוש רמה מוסרית גבוהה והתפקיד שמילא הנאשם בזמנו, היה בכיר דיו על מנת שניתן לצפות ממנו לשמש אות ומופת לאחרים. ככל שרמת האמון הניתנת לבעלי תפקיד כזה גבוהה, כן גדולה האכזבה כאשר הם מנצלים לרעה את מעמדם, כוחם, האמון והסמכות שניתנה להם ע"י המדינה."

"מערכת הרפואה הציבורית עוסקת בגופם ובנפשם של החולים והינה אחת המערכות הבסיסיות והרגישות, בחיי הציבור והמדינה."

"בא"כ הנאשם פירט בפני ביה"ד את הנסיבות האישיות של הנאשם לפיהן עולה, כי הנאשם עבר מסלול יסורים ארוך שהחל בשנת 1993 וטרם הגיע לקיצו. הנאשם ישב בכלא 15 חודשי מאסר בפועל ויצא בשנת 1992 לפנסיה מוקדמת, עקב האירועים."

"הנאשם מתקרב לגיל 70 ונפרד מאשתו השניה. משרד הבריאות עתר על פי פקודת הרופאים להתלות את רשיונו של הנאשם כרופא לתקופה של 5 שנים, אך טרם ניתן פס"ד בעתירה זו, והתלית הרשיון, לכל תקופה שתיגזר, תגרום לאבדן אפשרות של עבודה במקצועו כרופא."

"לשאלת ביה"ד את בא"כ התביעה, אילו אמצעי משמעת היה בדעתה לבקש להטיל על הנאשם. ענה בא"כ התביעה, כי התכוון לבקש הורדה בדרגה לתקופה של 18 חודשים, בנוסף לנזיפה חמורה."

"ביה"ד שקל את נסיבות העבירה, את חומרתה ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שפורטו והגיע למסקנה, על דעת רוב חברי ביה"ד, כי לאור כל המצויין לעיל, הוא מקבל את עסקת הטעון, כפי שהוצגה לו ע"י הצדדים."

דעת המיעוט:

"כתב האישום נגד הנאשם כולל ארבעה אישומים. שלושת הראשונים מפורטים ותופסים את חלק הארי של כתב האישום. הרביעי מדבר כללית מאוד על מעשים דומים שעשה הנאשם בשנים 1987-1991. עיון מעמיק בפסק הדין של בית משפט השלום בחדרה מעלה שמדובר במאות חולים! היתה זו אכן תעשייה של שוחד שהקים הנאשם ויפה עשה בית המשפט המחוזי כשדחה את הטענה שמדובר בתחום האפור המותר והאסור ברפואה."

"המעשים שעשה הנאשם משקפים, לדעתי, את הברוטליות של מי שבידו הכוח, כדי לנצל מצוקה ראשונית של אדם ביחס לגופו, וחרדתו לחייו."

"הנאשם לא יצא בידיים ריקות ממקום עבודתו. הוא יצא לפנסיה מוקדמת. הוא בעל מרפאה פעילה ומועסק כרופא עצמאי בקופ"ח לאומית."

"דעתי היא שאמצעי המשמעת המינימליים הראויים במקרה זה, בנסיבות פרישתו של הנאשם משירות המדינה, הוא נזיפה חמורה והורדה בדרגה אחת למשך שנתיים."

"אשר על כן מטיל בזאת ביה"ד על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה חמורה;

ב. הורדה בדרגה אחת לתקופה של שנה."

תאריך פסה"ד: 7.7.1997 תיק בד"מ/63/96

נט/3. עובד משרד הפנים - הריגה במהלך תאונת דרכים שגרם בהיותו שיכור

בפני: עו"ד שמשון פרנקל - יו"ר;

מר חגי קוזלוב - חבר(ה);

מר שמעון יאיר - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד יהודה מזרחי

ב"כ הנאשם: עו"ד שמואל רש.

הנאשם, יליד 1942, ראש ענף תכנון מקומי בלשכה המחוזית של משרד הפנים בחיפה, בשירות המדינה מאז 1981, הורשע בבית המשפט המחוזי בחיפה, בהריגה, במהלך תאונת דרכים שגרם, בהפקרה אחרי פגיעה, בנהיגה בשיכרות ועוד והוטל עליו עונש של 4.5 שנים מאסר בפועל, 2.5 שנים מאסר על תנאי למשך 3 שנים ופסילה לצמיתות מלהחזיק ומלקבל רשיון נהיגה.

בעקבות זאת, למרות שהמעשים הנ"ל לא נעשו במסגרת עבודתו במשרד הפנים, הועמד האיש לדין משמעת בפני בית הדין למשמעת של עובדי המדינה והורשע בביצוע עבירות שיש עימן קלון והתנהגות שאינה הולמת עובד מדינה, בניגוד לסעיפים 17(6) ו-3 לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג-1963.

בית הדין אימץ בעיקרו את העונש שהציעו לו הצדדים לתיק והטיל על הנאשם עליו את אמצעי המשמעת של: פיטורין לאלתר, בשלילת זכותו לגימלה ותשלום מלוא פיצויי הפיטורין. הוא לא נעתר לבקשת התביעה לפסול את הנאשם לצמיתות לשירות במדינה.

תאריך פסה"ד: 31.7.1997 תיק בד"מ/61/97

נט/4. עו"ד במינהל מקרקעי ישראל - עבודה פרטית במסגרת העבודה תוך ניגוד אינטרסים

בפני: עו"ד שלמה גוברמן - יו"ר;
מר א. אשל - חבר(ה);
גב' רות בר-יוסף - חבר(ה);
תובע(ת): עו"ד עמוס פריד
ב"כ הנאשם: עו"ד י, לביא.

1. הנאשם, עו"ד במקצועו, עובד מחלקה משפטית במשרד מינהל מקרקעי ישראל בחיפה, הועמד לדין משמעתי על כך שלאורך תקופה ייצג באופן פרטי לקוחות שחפצו למכור או לקנות נכסים שהיו מנוהלים בידי המינהל. בין השאר נטען כנגדו שערך הסכמי מכר, הגיש בקשות להעברת זכויות, החתים לקוחות על טופסי יפויי כח והגיש שומות עצמיות בשמם לשלטונות המס, כל זאת בניגוד לכללים ולהוראות שבתקשיר וללא היתר כנדרש.

2. הצדדים לתיק הציגו לביה"ד הסדר טיעון לפיו יודה הנאשם בעובדות ובאישומים שבתובענה המתוקנת שהוגשה נגדו, דהיינו בביצוע עבודה פרטית ללא היתר, יורשע בהפרת משמעת שירות המדינה ובהתנהגות שאינה הולמת ואינה הוגנת, עבירות בניגוד לסעיפים 17(2) (3) (4) לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963 ויוטלו עליו אמצעי משמעת של: נזיפה חמורה, הפקעת משכורת שלמה ב-6 תשלומים והורדה בדרגה למשך שנתיים מיום גזע"ד.

3. ביה"ד שהחליט לאמץ את עיסקת הטיעון קבע בפסה"ד כדלהלן:
"הנאשם הובא לפנינו לדין בשל עבירות של עיסוק בעבודה פרטית כעו"ד בתחום עבודתו בשירות המדינה, במינהל מקרקעי ישראל.

פירטי העבירה מופיעים בכתב התובענה.

בעשיית העבודה הפרטית פגע הנאשם במשמעת שירות המדינה פגיעה חמורה ביותר משום שהוא יצר תמונה בקרב הציבור שניזקק לשירותיו המיוחדים, כאילו אפשר לקבל שירות ע"י אדם מתוך המערכת ולקנות את שירותיו אלה לתועלתם הפרטית של הלקוחות. זוהי תמונה מכוערת ביותר אשר הדעת אינה סובלת.

פגיעה נוספת פגע הנאשם במקצוע עריכת הדין שכן עריכת דין צריכה להתקיים מתוך משרדי עורכי דין ולא במסגרת השירות המשפטי של המדינה. זוהי תחרות לא הוגנת כלפי עורכי הדין הפרטיים וגם התנהגות זאת מוציאה שם רע על השירות המשפטי הנאמן בקרב ציבור עורכי הדין.

באי כח הצדדים הגיעו להסכמה ביניהם, הן לגבי ההודאה באשמה ע"י הנאשם בפירטי התובענה והן לגבי העונש שיוטל על הנאשם.

בית דין זה אינו צד לעיסקת הטיעון ובדרך הרגילה הוא לא יתערב בעיסקת טיעון המתקבלת ע"י באי כח הצדדים אלא במקרים חריגים ביותר. המקרה שלפנינו איננו בין החריגים למרות החומרה היתרה של מעשה הנאשם ולמרות מה שהיינו אולי מטילים על הנאשם כעונש על מעשיו, לא ראינו חובה לסטות מן ההסכם שהגיעו אליו באי כח הצדדים, אף כי נראה לנו כי מידת העונש נוטה לקולא.

עם זאת בהביאנו בחשבון את הייעול הגדול שעשו הצדדים בעיסקת הטיעון, בהימנעות מהבאת הראיות והעדויות – דבר שהיה מצריך שעות לא מעטות של דיון של בית הדין – נראה לנו שהעונש שנטיל על הנאשם בנסיבות האמורות עונה על המידה הדרושה מבחינת אחריותנו הציבורית.

אין לנו אלא לקוות כי הנאשם למד את הלקח וכי יקפיד מהיום והלאה להימנע מלעבוד עבודה פרטית שלא בהיתר, וישמש דוגמא לחבריו בעבודה לחזרה בתשובה שבה אנו מחוייבים בעיקר בימים האלה בהם אנו שרויים, ראשית חודש אלול.

אשר על כן, אנו קובעים את העונשים כאמור בעיסקת הטיעון ושלא נחזור עליהם כאן."

תאריך פסה"ד: 4.9.1997 תיק בד"מ/96/140

נט/5. מורה - נסיון לגניבה במהלך קנייה

בפני:

עו"ד יעקב לוי - יו"ר;

מר א. גבעולי - חבר(ה);

מר א. כהן - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד עמוס פריד

ב"כ הנאשם: עו"ד א. בן-טובים.

הנאשמת, מורה בעלת ותק של 28 שנות הוראה, הורשעה ע"י בית הדין למשמעת של עובדי המדינה בהתנהגות שאינה הולמת עובד מדינה ועובד הוראה, עבירות בניגוד לסעיפים 17(3) לחוק שירות המדינה משמעת ו-14(1) לצו בדבר החלת חוק זה על עובדי ההוראה לאחר שניסתה "לקנות במשיכה", בקניון מלחה בירושלים, מוצרים שונים בערך כולל של כ-172 שקל, ללא תשלום.

להלן ציטוט מגזר הדין של בית הדין למשמעת:

"התובע לא הביא כל ראיות לאמצעי המשמעת, ואילו בא"כ הנאשמת הגיש לבית הדין שבעה מכתבי הוקרה אשר נשלחו אל הנאשמת במשך השנים משנת 1978, ואשר משבחים את עבודתה ומסירותה."

"בסיכומי, הדגיש התובע כי הנאשמת הודתה במעשה חמור שאינו מתאים למורה ואיש חינוך. התובע עמד על כך כי על בית הדין בגזר דינו להביע סלידה מהתנהגות הנאשמת, וצריך הוא לקבוע עמדה כלפי ציבור המורים, וכלפי כלל עובדי המדינה. פסקי הדין אשר צריכים להנחות את בית הדין, לדעת התובע הינם - נו/25; נו/24; ונד/12. אמצעי המשמעת הראויים לדעת התובע במקרה זה הם:

נזיפה חמורה;

הפקעת משכורת שלמה אחת בששה תשלומים;

הורדה בדרגה אחת לשנה אחת.

אמצעים אלה, יתאימו לדעת התובע, לחומרה הרבה של מעשי הנאשמת, והינם כבדים דיים על מנת להביע את סלידת בית הדין, הם יפגינו את העובדה שאין עוברים בשתיקה על מעשה כשל של מורה כפי שארע במקרה הנדון, והינם הולמים מאוזנים ועושים צדק עם המערכת ועם הנאשמת, וזאת בהתחשב בעובדה לקולה, אשר בכל זאת קיימת, והיא כי הארוע לא היה בין כותלי בית הספר."

נציג המשרד הצטרף לעמדת התובע ולהמלצותיו לענין אמצעי המשמעת.

"בסיכומי, פרט בא"כ הנאשמת את נמוקיו לגבי אמצעי המשמעת הראויים, וטען כי על בית הדין להביא בחשבון שהנאשמת הודתה והביעה חרטה כנה; כי הנאשמת מתיסרת כל הזמן; כי ראוי שבית הדין יפחית את אמצעי המשמעת מאלה שבקש התובע; כי הנאשמת הינה עובדת טובה, בעלת נסיון של 28 שנים, הרואה את ההוראה כיעוד, ומגשימה יעוד זה;

כי הנאשמת מתנדבת בשטחים רבים;

כי גם בעלה של הנאשמת הינו איש מערכת החינוך;

כי במשפחה שתי בנות קצינות בצה"ל ובן מוזיקאי;

כי המשפחה אינה יודעת על הארוע ועל הדיון הנוכחי;

כי "המקרה" קרה מתוך לחץ, כי מלוא התמורה שולמה, וכי עברו כבר כשנתיים וחצי מאז. לדעת בא"כ הנאשמת, התקדימים שהציג התובע בפני בית הדין הינם חמורים מאד. ב"כ הנאשמת מודע לכך כי גם על חריגות התנהגויות קלות יש להגיב, אולם התגובה המוצדקת וההולמת ביותר מקרה זה היא, לדעתו – נזיפה."

"הנאשמת פנתה בדברים לבית הדין וציינה כי כל הארוע קרה בהסח הדעת, ללא כל כוונה, הדבר מהווה פגיעה בדמוי העצמי שלה, וכי היא מתבישת במה שקרה, מתחרטת ומבטיחה שמעשה כזה לא יישנה."

בית הדין מוצא כי באשר לחומרת מעשה הגנבה אין כל ויכוח בין התובע, הנאשמת ובא"כ הנאשמת. מן העובדה שהתובע לא הביא כל ראיות לאמצעי המשמעת, ניתן להניח כי מדובר בארוע יוצא דופן במהלך חייה של הנאשמת, ובמסלול עבודתה המקצועית.

יחד עם זאת אין בית הדין מרשה לעצמו שלא להצטרף לעמדת התובע באשר לפגיעה הקשה בתדמית המקצועית שנשקפה מהארוע שהתחולל בקניון, מההשפלה שחשה הנאשמת, בצדק לדעתנו, ואכן היא השכילה להעביר הרגשה זאת לבית הדין בדבריה הנרגשים בעת הדיון.

מעיון בתקדימים שהציג בפנינו התובע מצאנו כי בכל אחד מהם יש חומרה רבה לעומת המקרה שבפנינו, ולפיכך, ותוך כך שאנו נשארים במסגרת הכללית של המלצת התובע, קובעים אנו את אמצעי המשמעת שיינקטו כלפי הנאשמת והם:

נזיפה חמורה אשר תינף הנאשמת;

הורדה בדרגה אחת לשנה אחת, מתאריך גזר דין זה;

ו-הפקעת מחצית משכורת חודשית אחת, לתשלום בששה תשלומים שווים ורצופים, החל ממשכורת חודש ספטמבר 1997."

בקובעו את אמצעי המשמעת הנ"ל הביא ביה"ד בחשבון את החרטה הכנה של הנאשמת מצד אחד, ואת המסר שעליו להעביר לצבור המורים ולעובדי המדינה בכלל לגבי ההתנהגות המבישה שהתגלתה כאן מצד שני.

תאריך פסה"ד: 10.9.1997 תיק בד"מ/71/97

נט/6. עובדת הנהלת בתי המשפט - דיווחי כזב

בפני: עו"ד שמשון פרנקל - יו"ר;

מר ע. מוסרי - חבר(ה);

מר ש. כהן - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד י. מזרחי

ב"כ הנאשם: הנאשמת טענה לעצמה.

1. הנאשמת עובדת באחד מבתי המשפט במרכז הארץ הוסמכה על ידי מנהל בתי המשפט לבצע עיקולים בבתי חייבים בתיקי הוצאה לפועל. על פי ההוראות חייב להתלוות לפקיד המבצע את העיקול פקיד נילוה.

2. בית הדין הרשיע את הנאשמת בכך שבמרוצת 1995 דיווחה על ביצוע עיקולים בלוויית פקיד נילוה, למרות שבפועל איש לא התלווה אליה והטיל עליה את אמצעי המשמעת של: נזיפה והפקעת מחצית משכורת חודשית ב-10 תשלומים שווים ורצופים.

תאריך פסה"ד: 29.9.1997 תיק בד"מ/21/96

נט/7. עובדת מס הכנסה שליפת מידע ממאגר הנתונים בניגוד להוראות

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אב ביה"ד - יו"ר;
 מר ע. מוסרי - חבר;
 מר יעקב ברינר - חבר.
 תובעת(ת): עו"ד ג'פרי וונדל - ב"כ נציב שירות המדינה
 ב"כ הנאשם: הנאשמת טענה לעצמה.

להלן פסה"ד במלואו:

1" הרשענו את הנאשמת, על פי הודאתה, בעובדות ובאישומים שבתובענה, דהיינו: בכך שב-11.5.93 וב-30.5.93, במספר הודמנויות, שלפה מידע מתוך מאגר הנתונים של אגף מס ההכנסה, שלא במסגרת תפקידה ושלא לצורכי עבודה, וזאת בניגוד לכללים ולהוראות, עבירות בניגוד לסעיפים 17(2) ו-17(3) לחוק שירות המדינה (משמעת) תשכ"ג-1963.

2. התובע הסביר כי כאשר התגלה העניין נזופה הנאשמת ע"י נציב מס ההכנסה, שחשב להסתפק בתגובה משמעתית זאת, אלא שעל פי דרישת הממונה על המשמעת בנציבות שירות המדינה שסבר שאין די בכך היא גם הועמדה לדין משמעתי.

3. בטיעונו לעניין אמצעי המשמעת אמר התובע בין השאר כי מדובר ב-6 מקרים של שליפת מידע, בהם ניצלה הנאשמת את הגישה שיש לה למאגרי המידע של מס ההכנסה לצרכים פרטיים, כשהיא פוגעת אגב כך בצניעת הפרט של נישומים שבהם עסק המידע. הוא היפנה אותנו ל-4 פסקי דין של בית הדין למשמעת של עובדי המדינה (נז/12, נז/17, נז/24 ו-נז/31), שבכולם הורשעו עובדי אגף מס הכנסה או עובדי אגף המכס שבמשרד האוצר בעבירות דומות של שליפת מידע מתוך מאגר הנתונים, שלא לצורכי עבודה, והוטלו עליהם אמצעי משמעת של נזיפה והפקעת משכורת, בשיעורים שבין מחצית המשכורת למשכורת מלאה, ועל חלקם הוטלה גם הקפאת דרגה.

4. על דעתו של נציג המשרד ביקש התובע מבית הדין להטיל על הנאשמת עונש של נזיפה והפקעת מחצית המשכורת ב-6 תשלומים שווים ורצופים.

5. הנאשמת, שטענה לעצמה בכשרון אמרה בין השאר: כי מאז תחילת הפרשה רודף אותה מזל ביש, שהיא שרוייה במתח מתמיד, שלקתה במחלת הסכרת (דבר שהוכח באישורים רפואיים שהציגה), שהיתה מעורבת בתאונת דרכים קשה, שכתוצאה ממנה היתה מרותקת למיטה כ-6 חודשים ושכנה חלה, ובאחת שהיא כבר נענשה די והותר. היא הסבירה כי שלפה את המידע ברגע של חולשה ואובדן עשתונות, בתגובה בלתי שקולה על נסיונו של מישו להטיל על בית הדין.

6. הנאשמת הביעה צער וחרטה על המעשים בהם הורשעה ושאותם הגדירה כחמורים, וביקשה את רחמי בית הדין ואת התחשבותו בסבל הרב שכבר היה מנת חלקה. שני עדי האופי שהעידו מטעמה הרעיפו שבחים על תרומתה לעבודה.

7. בשים לב לכך שהנאשמת הודתה בפני בית הדין, וחסכה בכך מזמנם של בית הדין והתביעה, לכך שהמידע ששלפה לא הועבר לגורמים אחרים, לכך שנזופה כבר ע"י נציב מס ההכנסה, ובהתחשב בסבל הרב שהיה מנת חלקה מאז החלה הפרשה להתגלגל, ולאחר ששוכנענו שהחרטה היתה כנה ואמיתית, החלטנו לנהוג בנאשמת במידת הרחמים, למרות החומרה בה אנו רואים את העבירות בהן הורשעה.

8. חברי בית הדין נחלקו ביניהם באשר לאמצעי המשמעת שיש להטיל על הנאשמת. דעת המיעוט, שלא התקבלה היתה שיש להסתפק בנויפה בלבד, בעוד שדעת הרוב היתה שיש להחמיר מעבר לכך. אשר על כן הורה בית הדין להטיל על הנאשמת את אמצעי המשמעת הבאים:

א. נויפה.

ב. הפקעת 1000 שקל משכרה ב־10 תשלומים שווים ורצופים."

תאריך פסה"ד: 27.10.1997 תיק בד"מ/96/91

נט/8. עובד הוראה בחופשה ללא תשלום - זיוף מסמכים

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אב ביה"ד - יו"ר;
מר חיים טל - חבר;
מר שמעון יאיר - חבר.
תובע(ת): עו"ד ג'פרי וונדל
ב"כ הנאשם: עו"ד מנחם קרן.

להלן פסה"ד במלואו:

1. ב-28.9.95 קבע בית משפט השלום בבאר שבע, על סמך הודאתו של הנאשם, כי הוא זייף שתי חותמות של אוניברסיטת באר שבע, והטיל עליו בהמלצת שרות המבחן ובהסכמת התובע שנה אחת של פיקוח קצין מבחן ו-200 שעות עבודה לתועלת הציבור, מבלי להרשיעו. בעקבות זאת הועמד האיש לדין משמעתי בפנינו.

2. בישיבה הראשונה של בית הדין, שהתקיימה ב-10.6.96, ביקשה התביעה את דחיית הדיון בטענה שהחקירה, בתלונה נוספת שהוגשה למשטרה, נגד הנאשם, עומדת להסתיים והם רוצים לצרף את הטיפול בה לתובענה שלפנינו, ואנו אישרנו את הבקשה.

3. ב-12.6.96 הוגשה התוספת לתובענה ונטען בה כי: "ביום 20.6.91 מולא שאלון אישי על ידי הנאשם הנ"ל ובסעיף 3 לשאלון נרשם כי הינו בעל השכלה אקדמית - תואר ב.א. מאוניברסיטת באר שבע", דבר שהתברר כבלתי נכון ומהווה התנהגות בלתי הולמת עובד מדינה ועובד הוראה.

4. הדיון בתובענה המורחבת נגד הנאשם התעכב עד ליום 7.10.97 בשל נסיעתו של הנאשם לחו"ל לתקופה ארוכה.

5. במסגרת עיסקת טיעון שנערכה בין הצדדים לתיק הודה הנאשם, לאחר שהוזהר כי העיסקה אינה מחייבת את בית הדין, ובהתאם לכך הורשע על פי הודאתו בביצוע המעשים שיוחסו לו בסעיפים 1, 3 ו-4 לתובענה, שהם עבירות בניגוד לסעיפים 17(3) לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963, ו-4(1) להודעה על שינויים בהחלת חוק זה על עובדי הוראה.

6. במסגרת עיסקת הטיעון הציעו הצדדים להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים:

א. פיטורין לאלתר, בתשלום הגימלה שצבר, מתחילת שרותו עד ליום פיטוריו, החל מהיום בו ימלאו לו 60 שנה. הם גם הציעו לאפשר לנאשם להמשיך ולצבור את זכויות הותק, לצורכי הגימלה, מיום פיטוריו ועד הגיעו לגיל 60, ע"י תשלום שיעשה על ידו, כפי שאפשר לעשות כאשר יוצאים לחופשה ללא תשלום. (הצעה זאת נפסלה על הסף בהיותה בלתי אפשרית בשל הפסקת יחסי עובד מעביד, בין הנאשם לבין למקום עבודתו, אם אכן יפוטר).

ב. הורדה בדרגה למשך חצי שנה, מיום הגיעו לגיל 60, כאשר יתחיל כאמור לקבל הגימלה.

7. בגזר הדין אמר ביה"ד בין השאר כדלהלן: "כתוצאה מהודאת הנאשם, נחסך אומנם מזמנו של בית הדין, וזה חשוב, אך גם נמנע ממנו בשל כך להכיר לעומקן את העובדות ואת הפרטים שמאחורי ההודאה, כשהוא בא לגזור את דינו של הנאשם. בתיק שלפנינו אנו מרגישים במידת מה כמי שמגשש באפילה, ואין תחושתנו נוחה מכך. אין בדעתנו להתערב בעיסקה שבתיק זה, או להתעלם ממנה, ולשבש בכך את שיקולי הצדדים, כל אחד מטעמיו הוא, לעיסקה. יחד עם זאת אנו מצפים מהתביעה שתשקול בכובד ראש את

נחיצותה של כל עיסקה, האם היא מחוייבת המציאות, מה שאינו בטוח, לדעתנו, במקרה שלפנינו, והאם ניזקה אינו רב מיתרונותיה, ודי לחכימא ברמיזה.

8. בבואנו לשקול את אמצעי המשמעת שיש להטיל על הנאשם לקחנו בחשבון, לצד הקולא את גילו המתקדם (יליד 1944), את ויתקו הרב (עובד המשרד מאז 1967), את בריאותו הרופפת, לדבריו, את החרטה שהביע, וכאמור את העובדה שהודה בפנינו. לצד החומרה את מהות מעשיו, בעיקר על רקע היותו מורה ואיש חינוך, ואת טובת ההנאה הכלכלית שהפיק מהם ככל הנראה.

בנסיבות אלה אנו מטילים על הנאשם את אמצעי המשמעת של פיטורין לאלתר, ללא פגיעה בזכויות הגימלה שצבר, מתחילת שרותו עד ליום פיטוריו על ידינו, כאשר את הגימלה הוא יתחיל לקבל רק ביום בו ימלאו לו 60 שנה, דהיינו בשנת 2004.

"לצדדים הזכות לערער על פסה"ד בתוך 30 יום, בהתאם להוראות סעיף 43 לחוק שירות המדינה (משמעת) תשכ"ג-1963."

תאריך פסה"ד: 4.11.1997 תיק בד"מ/96/22

נט/9. עובד רשות הדואר - גניבה ע"י שימוש בבולים משומשים

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אב ביה"ד - יו"ר;
 גב' מאירה עזר - חבר(ה);
 מר מוטי שלו - חבר(ה);
 תובעת(ת): עו"ד ג'פרי וונדל
 ב"כ הנאשם: עו"ד יוסף בן שמואל.

להלן פסה"ד במלואו:

1. הרשענו את הנאשם, על פי הודאתו, בביצוע המעשים והעבירות שיוחסו לו בתובענה שהוגשה נגדו בתיק זה, דהיינו: בכך שהורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים בגניבה בידי מורשה, בהפרת אמונים ע"י עובד ציבור ושימוש בבולים משומשים והדבקתם על דברי דואר המיועדים למשלוח - עבירות שיש עימן קלון, בניגוד לסעיף 17(6) לחוק שירות המדינה (משמעת) תשכ"ג 1963.
2. התביעה לא הגישה לנו ראיות לעניין העונש, כך גם נציג המשרד שהוסיף שלא היו למשרד טענות כנגד טיב עבודתו של הנאשם בטרם הועמד לדין. הסניגור מצידו הציג לנו מספר מכתבים שדברו בשבחיו של הנאשם.
3. התובע היפנה אותנו לפסקי הדין: נו/1, נא/19, מח/27, העוסקים כולם בעובדי רשות הדואר שהורשעו בגניבה במסגרת העבודה, של כסף ושווה כסף, בסכומים קטנים, ופוטרו כולם מהעבודה, והציע להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת של:
 - א. פיטורין לאלתר מהעבודה בתשלום 70% מפיצויי הפיטורין.
 - ב. פסילה לעבודה ברשות הדואר ובשירות המדינה לתקופה של 5 שנים.
4. הסניגור טען שמדובר במעידה חד פעמית, ובגניבת סכומי כסף קטנים, שהנאשם נענש כבר דיו ע"י ביהמ"ש המחוזי ושהוא למד את לקחו והביע חרטה וצער על מעשיו. הוא סיפר שהנאשם עודנו רווק ופיטוריו מהעבודה יקש עליו לפתוח דף חדש בחייו. הוא ביקש מבית הדין שלא לפטר את הנאשם, אך במקרה של פיטורין ביקש להגדיל את שיעור פיצויי הפיטורין שישולמו לו.
5. הנאשם, יליד 1958, רווק, החל עבודתו ברשות הדואר ב-1989, כארעי, ועל פי כתב מינוי ב-1991. בשנת 1994 כאשר החלה החקירה בעניינו הוא הושעה מעבודה, והשעייה זו, העומדת בתוקפה עד היום, מלמדת על החומרה הרבה בה התייחסו, הנהלת רשות הדואר ונציב שירות המדינה, לחשדות שהועלו נגדו אז ושבנתיים הפכו לעובדות מוכחות.
6. מדובר בכך שבשלושת החודשים הראשונים של שנת 1994, במהלך עבודתו, הסיר הנאשם, בתאריכים לא ידועים, בולים משומשים, מחבילות ומכתבים, והדביקים על דברי דואר חדשים, שהיו מיועדים למשלוח, כשאת התמורה הכספית נטל לעצמו. כאמור עבירות של גניבה בידי מורשה, הפרת אמונים ע"י עובד ציבור ושימוש בבולים משומשים. החומרה היתירה שמעשיו של הנאשם אינה נובעת רק מכך שהוא שלשל לכיסו סכומי כסף, גם אם אולי לא בסכומים גדולים, השייכים לרשות הדואר, אלא בכך שהרעיון הפסול הזה בכלל עלה במוחו, ושהוא ההין להוציאו מן הכת אל הפועל, ובכך מעל באימון שנתנה בו רשות הדואר - מעבדתו.

7. בנסיבות אלה, כאשר הנהלת הרשות איבדה, ובצדק מבחינתה, את אמונה ביושרו של הנאשם, ולאור הפסיקה המחמירה שהוצגה לנו, והחוזרת על עצמה בהרבה פסקי דין אחרים, שלא הוצגו לנו, אין אנו רואים לאפשרי ולראוי לכפות על רשות הדואר, שהיא מקום עבודה רגיש, המופקד על שירות חיוני הניתן לציבור הרחב, יום יום, שעה שעה, את המשך העסקתו של הנאשם ברשות, בעיקר לאחר תקופת השעייה כה ארוכה.

8. לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים לקולה ולחומרה החלטנו להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים:

א. פיטורין לאלתר, בתשלום 95% מפיצויי הפיטורין המגיעים לו מתחילת עבודתו ועד ליום השעייתו.

ב. פסילה לעבודה בשירות המדינה וברשות הדואר למשך 3 שנים."

תאריך פסה"ד: 5.11.1997 תיק בד"מ/29/96

נט/10. עובד משרד הבטחון - קניין - קבלת שוחד

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אב ביה"ד - יו"ר;
מר אלי פלג - חבר;
מר יאיר שמעון - חבר.
תובעת(ת): עו"ד יפעת זינר
ב"כ הנאשם: טוען לעצמו.

להלן ציטוט חלקים פסה"ד:

1. "ב-19.3.97, ב"ת.פ. 1038/96 של בית משפט השלום בתל אביב-יפו הורשע הנאשם, במסגרת עסקת טיעון, בביצוע עבירות של לקיחת שוחד, החזקת מט"ח ועשיית עסקה במט"ח. העונש שהטיל עליו בימ"ש השלום חרג לחומרה מהעונש שסוכם בין הצדדים, במסגרת העסקה, ובערעור שהגיש הנאשם לביהמ"ש המחוזי בתל אביב יפו תוקן המעוות והושתו עליו העונשים המוסכמים בעסקה כדלהלן: 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, 15 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 110.000 שקל וכן המרה לשקלים של המט"ח, בסכום של 45.000 דולר, שנתפס אצלו, לשקלים, כדי שישמש לתשלום הקנס שהוטל עליו כנ"ל."
2. "בעקבות הרשעתו בפלילים, כאמור, הועמד האיש לדין משמעתי, הודה בעובדות ובאישומים שבתובענה, והורשע בהתנהגות בלתי הולמת ובלתי הוגנת וכן בביצוע עבירות שיש עימן קלון, בניגוד לסעיפים 17(3), 4(4) ו-6 לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963."
3. "בטיעוניה לעונש אמרה התובעת כי הנאשם הורשע במסכת ארוכה ושיטתית של קבלת שוחד ומעילה באימון, בין השנים 1987-1991, תוך שהוא מנצל את כח השררה שבידו. היא ציינה כי מאז חודש מאי 1992, עת החלה החקירה בעניינו הוא מושעה מעבודה ומקבל שכר. היא היפנתה לפסה"ד: נז/16, ע"מ 1/65, מ/51, מ/41, מ/31, נב/19 ו-מט/3 וטענה כי טובת השירות דורשת את הרחקתם של אנשים מסוגו של הנאשם מהשירות, והציעה להטיל עליו את אמצעי המשמעת של: פיטורין לאלתר, תוך שלילת זכותו לגימלה ולפיצויי פיטורין ופסילתו לשירות המדינה לצמיתות."
4. "נציג המשרד שהצטרף לעמדת התובעת בקשר לאמצעי המשמעת הדגיש כי לגבי משרד הבטחון, פגיעה בתדמית היא לעיתים קשה יותר מפגיעה כספית ושישנה רגישות רבה מאוד במשרד לעניין השמירה על טוהר המידות."
5. "הנאשם, שסרב לקבל את הצעת בית הדין למנות לו סניגור מטעמו, טען כי לאורך כל השנים בהם נטל שוחד הוא דאג לכך שמשרד הבטחון לא ייפגע כספית וכלכלית. לדבריו הוא לא שילם לספקים יותר מכפי שהיה נהוג באותה עת לשלם להם בשוק הסיטונאי, ושרשטות השיווק נהגו לשלם לספקים יותר ממנו. הוא הסביר כי לא עבד לאורך השנים בהם היה מושעה כיוון שלא מצא מקום עבודה שיסכים להעסיקו. הוא הזכיר את תרומתו, בת 26 השנים, למשרד הבטחון ואת גילו המתקדם וביקש שלא ישליכוהו לרחוב חסר כל."
6. "הנאשם שימש כראש מחלקת אספקה טרייה במשרד הבטחון, ובמסגרת תפקידו ישב בשוק הסיטונאי בתל אביב והיה ממונה על האספקה הטרייה לבסיסי האספקה של צה"ל בדרום הארץ ובמרכזה. הוא היה האיש שקבע מי יהיה הספק ממנו ירכוש המשרד תוצרת חקלאית ומה המחיר שישולם עבורה, כאשר הבסיס הוא המחיר של השוק הסיטונאי בתל אביב."

7. "הנאשם הודה כאמור כי בין השנים 1987-1992 נהג לקחת שוחד מספק שקיבל מעמד של עד מדינה בתיק זה, בתדירות של אחת לשבועיים שלושה, בשיעור שקבע, מסך כל המכירות שקנה ממנו עבור משרד הבטחון. דמי השוחד שולמו לנאשם במזומן, כשבנוסף לתשלומים אלה הוא גם נהג לקבל מהספק הזה תלושי קנייה בחגים וכן ארוחות חינם. הסכומים אותם קיבל הנאשם בשנים הנ"ל, ושבהם הודה הסתכמו בכ-70.000 (שבעים אלף שקל). כמו כן הוא הורשע בהחזקת מטבע חוץ ללא היתר בסכום של 45.000 (ארבעים וחמישה אלף דולר של ארה"ב)."

8. לסיכום אמר ביה"ד כדלהלן:

"אין לנו ספק שהנאשם הוא אדם מושחת שתאוות הבצע גברה עליו וגרמה לכך שלאורך שנים, בעזות מצה, דרש וקיבל שוחד, תוך שהוא מנצל בצורה צינית את כח משרתו רבת העוצמה, לצבירת רווחים כלכליים, הגם שמשכורתו לא היתה מן הנמוכות בשירות המדינה, בלשון סגינהור. הוא מעל באימון הבלתי מסוייג שנתנה בו המערכת ופגע בהתנהגותו פגיעה קשה בתדמיתו של שירות המדינה בכלל ומשרד הבטחון בפרט. התנהגותו של הנאשם ראוייה לכל גינוי והוקעה, וכך אנו עושים."

"לאחר שבחנו את פסקי הדין שהוצגו לנו ע"י התביעה ואת טיעוני הצדדים, לחומרה ולקולא, ולאחר שלקחנו בחשבון את העובדה שהנאשם לא היה מיוצג בפנינו ושבתו משפט השלום והמחוזי שדנו בנושא הסכימו להקל עימו, בשל הזמן הרב שחלף מאז החל הטיפול בעניינו, ועינינו הדין שנגרם לו בשל כך החלטנו להטיל עליו את אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה חמורה.

ב. הורדה בדרגה אחת לצמיתות.

ג. פיטורין לאלתר, תוך שלילת זכותו לגימלאות, ובתשלום פיצויי פיטורין בשיעור של 40%, עבור התקופה שמיום תחילת שירותו ועד ליום השעייתו.

ד. פסילה לשירות המדינה לצמיתות.

לצדדים הזכות לערער על פסה"ד וגזה"ד בתוך 30 יום, בהתאם להוראות סעיף 43 לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963."

תאריך פסה"ד: 16.11.1997 תיק בד"מ/89/97

נט/11. עובדת רשות הדואר - גניבה מרמה והפרת אמונים

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אב ביה"ד - יו"ר;

גב' רות בר-יוסף - חבר(ה);

מר שמעון כהן - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד ג'פרי וונדל

ב"כ הנאשם: עו"ד גדי אייזנמן.

א. הנאשמת עובדת רשות הדואר הורשעה בבית המשפט המחוזי בתל אביב בעבירות של גניבה בידי עובד ציבור, מרמה והפרת אמונים, לאחר ששללה לכיסה את התמורה של 54 שוברי מס נסיעות שגבתה, בסכום כולל של כ-13000 (שלוש עשרה אלף) שקל והוטל עליה עונש של 9 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש לבית המשפט העליון התקבל חלקית באופן שסכום הגניבה הוקטן ל-7500 (שבעת אלפים וחמש מאות) שקל ועונש המאסר קוצר והועמד על 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. ביה"ד למשמעת בפניו הועמדה לדין משמעתי שהרשיע אותה בביצוע עבירות שיש עימן קלון והתנהגות שאינה הולמת עובדת מדינה ועובדת רשות הדואר, בניגוד לסעיפים 17(6) ו-3 לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963, קבע בגזר דינו כדלהלן:

"1. במסגרת עיסקת טיעון הודתה הנאשמת בפנינו בביצוע העבירות והאישומים שיוחסו לה בכתב התובענה.

2. במסגרת העיסקה הציעו הצדדים גם אמצעי משמעת מוסכמים. הם נחלקו רק בנקודה אחת והיא האם יש לחייב את הנאשמת להחזיר את הסכומים שהורשעה בגניבתם - בסך 7,500 ש"ח, במסגרת הסמכות הנתונה לנו עפ"י סעיף 35 לחוק המשמעת.

3. אנו סבורים שהאינטרס הציבורי הכללי מחייב לעמוד על כך שיוחזרו לשירות המדינה או לשירות הציבורי סכומי כסף שנגנבו ממנו ולצורך זה יש בדעתנו לעשות גם במקרה שלפנינו שימוש בסמכות הנתונה לנו עפ"י סעיף 35 הנ"ל.

4. בנסיבות אלה, לאחר ששקלנו את הנושא על כל צדדיו והיבטיו לרבות ההתמשכות הארוכה של הדיונים החלטנו לאמץ את אמצעי המשמעת שהוצעו לנו ולהטיל על הנאשמת את אמצעי המשמעת הבאים:

א. פיטורים לאלתר;

ב. שלילת הגימלה;

ג. תשלום פיצויי פיטורים בשיעור של 55% מיום תחילת עבודתה בשנת 1971 עד למועד השעייתה ב-4/92;

ד. פסילה ל-10 שנים;

כמו כן החלטנו כאמור לעשות שימוש בסמכות הנתונה לנו לפי סעיף 35 לחוק שירות המדינה (משמעת) תשכ"ג-1963, ולהורות לנכות מסכום פיצויי הפיטורים שישולמו לנאשמת סך של 7,500 ש"ח - הסכום שבגניבתו מקופת רשות הדואר הורשעה."

נט/12. עובדת רשות הדואר – זיוף מסמך, היעדרות מהעבודה
ללא היתר ועבודה פרטית ללא היתר

בפני: עו"ד אריה גולדברגר – אב ביה"ד – יו"ר;
מר א. פלג – חבר;
מר ע. מוסרי – חבר.
תובע(ת): עו"ד ע. פריד, ב"כ נציב שירות המדינה
הנאשם: טוען לעצמו.

ביה"ד פסק בעניין זה כדלהלן:

"במסגרת עיסקת טיעון הרשענו את הנאשם כאמור בפסק הדין, לא לפני שהבהרנו לו שבית הדין לא כבול בעיסקת טיעון הנערכות בין הצדדים."

"מדובר בכך שבמהלך העבודה השתמש הנאשם במסמך שהוא ידע שהוא מזויף, בכך שלא הודיע לממונים עליו על יציאה לחו"ל, בכך שלא הגיש טופס יציאה לחו"ל למנהל יחידתו, בכך שנעדר מן העבודה ללא אישור על כך מראש ועבד בעבודה פרטית ללא היתר, עבירות בניגוד לס' 17(2) ו- (3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963."

"במסגרת העיסקה הציעו לנו הצדדים, על דעת נציג המשרד, להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים – א. נזיפה חמורה, ב. הפקעת מחצית משכורת, ג. הקפאת דרגתו מ-1.3.97 עד 28.2.98."

"לאחר שבחנו את המקרה על נסיבותיו ולא ראינו מקום לחלוק על ההגיון שבעיסקת הטיעון שהציגו לנו הצדדים, החלטנו לאמץ את אמצעי המשמעת שהוצעו לנו."

"בנסיבות אלה החלטנו להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים –

1. נזיפה חמורה.

2. הפקעת מחצית משכורת ב-6 תשלומים שווים ורצופים.

3. הקפאת דרגתו מיום 1.3.97 עד 28.2.98."

תאריך פסה"ד: 27.11.1997 תיק בד"מ/70/97

נט/13. עובד מס הכנסה - שליפת מידע ממאגר הנתונים בניגוד להוראות

בפני: עו"ד א. גולדברגר - אבה"ד - יו"ר;

מר א. פלג - חבר;

מר ע. מוסרי - חבר.

תובע(ת): עו"ד ע. פריד, ב"כ נציב שירות המדינה

ב"כ הנאשם: עו"ד א. עיטם.

להלן גזה"ד בתיק זה במלואו

1. "הרשענו את הנאשם, על סמך הודאתו במסגרת עיסקת טיעון, בעובדות ובאישומים שבתובענה."

2. "מדובר בכך שהנאשם, במהלך החדשים אוקטובר, נובמבר ודצמבר 1993, ב-7 מקרים, שלף מידע ממאגר מחשב מס הכנסה, אודות נישומים שונים, שלא במסגרת עבודתו ובניגוד לכללים ולהוראות."

3. "במסגרת העיסקה הציעו לנו הצדדים להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת של נזיפה והפקעת מחצית משכורת."

4. "לאחר שבחנו את המקרה ואת נסיבותיו ולקחנו בחשבון שמדובר בעבירות שבוצעו לפני תקופה ארוכה מאוד ולאחר ששוכנענו שמדובר בכך שהמידע שהנאשם שלף לא הועבר לצדדים שלישיים, ולאחר ששמענו את דברי החרטה שהביע בפנינו הנאשם, החלטנו לאמץ את אמצעי המשמעת שהוצעו לנו."

5. "בנסיבות אלה אנו מטילים על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים -

א. נזיפה.

ב. הפקעת מחצית משכורת ב-6 תשלומים שווים ורצופים."

תאריך פסה"ד: 27.11.1997 תיק בד"מ/96/129

נט/14. נהג ברשות הדואר - אי ציות לרמזור אדום

בפני: עו"ד אלישבע גלילי - יו"ר;
 מר שמעון כהן - חבר;
 מר דוד בן-אבו - חבר.
 תובע(ת): עו"ד ג'פרי ונדל, ב"כ נציב שירות המדינה
 הנאשם: טוען לעצמו.

להלן פסה"ד במלואו

"הנאשם הורשע בפרטי האישום המפורטים בתובענה על סמך הודאתו בהם."

"התובע ביקש להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים: נזיפה, הפקעת מחצית משכורת קובעת ב־6 תשלומים, הקפאת דרגה ל־6 חודשים החל מיום בו יהיה הנאשם זכאי לדרגה נוספת - דהיינו מ־1.5.98 ועד 1.11.98."

"לביסוס אמצעי המשמעת המבוקשים הגיש התובע לביה"ד שני פסקי דין של ביה"ד למשמעת: נא/20 ו־מז/1."

"בשני המקרים הנ"ל מדובר על נהגים שנתפסו בנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ובנסיבות מחמירות שאינן קיימות במקרה שלפנינו."

"בפסק הדין נא/20 הטיל ביה"ד את אמצעי המשמעת הבאים: נזיפה, הפקעת משכורת אחת ב־6 תשלומים, הורדה בדרגה למשך שנה אחת."

"בפסק דין מז/1 הוטלו על הנאשם נזיפה וכן העברה לתפקיד אחר מאחר ורשיון הנהיגה שלו נשלל ל־6 חודשים ע"י בית משפט לתעבורה."

"במקרה שלפנינו מדובר בנהג מקצועי המועסק בתפקידו ברשות הדואר. העבירות בהם הורשע בבית משפט השלום לתעבורה בוצעו תוך כדי מילוי תפקידו במסגרת הרשות."

"אנו רואים בחיוב את המגמה המסתמנת להעמיד לדין משמעתי נהגים מקצועיים ברשויות המדינה אשר הורשעו קודם לכן ע"י בית משפט השלום לתעבורה בעבירות חמורות כגון המקרה שלפנינו שסיכון חיי אדם כרוך בהם."

"אנו סבורים כי מנהגים מקצועיים בשירות המדינה נדרשת מידת הקפדה יתרה עם חוקי התנועה." "תקוותנו היא שמגמה זו של הבאה גם בפני ביה"ד משמעתי בנוסף בית משפט לתעבורה תרתיע את הנהגים העובדים ברשויות המדינה מלבצע עבירות תנועה תוך מילוי תפקידם ואף מחוצה לו ותסייע בכך למלחמה בתאונות הדרכים."

"לאור האמור לעיל ובהתחשב בנסיבות המקרה הנדון בו נקנס הנאשם ע"י בית המשפט לתעבורה, מחליט ביה"ד על אמצעי המשמעת הבאים:"

1. נזיפה.

2. הפקעת שליש משכורת ב־3 תשלומים.

3. עיכוב העלאה בדרגה ל־3 חודשים מ־1.5.98 מועד בו היה הנאשם זכאי לדרגה נוספת אלמלא הרשעה זו."

תאריך פסה"ד: 8.12.1997 תיק בד"מ/96/120

**נט/15. קופאי ברשות הדואר - התרשלות בבדיקת זהות הצדדים
במהלך העברת בעלות ברכב**

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אבה"ד - יו"ר;
עו"ד רבקה פלד - חבר(ה);
מר חנניה דאהן - חבר(ה);
תובע(ת): עו"ד יפעת זינר.
ב"כ הנאשם: עו"ד דפנה איתן.

1. נגד הנאשם, המועסק כקופאי ברשות הדואר הוגשה תובענה בה נטען כנגדו כי: לא וידא נוכחות של מוכר וקונה גם יחד בעת שביצע העברת בעלות על רכב, שלא וידא את זהות הקונה ולא בדק את קיומו של יפוי כח מטעם המוכר ובכך הפר את ההוראות והתנהגות התנהגות שאינה הולמת עובד רשות הדואר, עבירות בניגוד לסעיפים 17(2) ו-3 לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963. בישיבתו מיום 12.11.97 הרשיע בית הדין למשמעת את הנאשם בביצוע המעשים והעבירות הנ"ל.

2. בטיעוניה לעונש אמרה התובעת בין השאר כי חובה על פקידי הדואר לזהות את המוכרים והקונים אשר באים אליהם כדי להעביר את הבעלות ברכב הנמכר, או לחלופין לבדוק את קיומו של יפוי כח הנושא חתימת עו"ד, או מלווה בתעודת זהות של מייפה הכח. הנאשם לא עשה כן ולא פעל בהתאם להוראות ולהנחיות הקיימות ברשות הדואר בעניין העברת בעלות רכב ממוחשבת באשנבי הדואר, ולכן גם לא גילה זיוף שנעשה במסמכי המכר, וכתוצאה מכך גרם נזק לאזרח תמים.

3. התובעת הציגה בפני ביה"ד את פסה"ד הבאים של בית הדין למשמעת: (1) מא/44 העוסק בהתרשלות ואי ביצוע הוראות של עובד ברשות שדות התעופה, שגרם לנזק למטען. (2) מא/48 העוסק בעובדים של רשות הדואר שבגלל התרשלות ואי קיום הוראות גרמו לאובדן כסף בסכום של 1000 שקל. (3) נא/18 העוסק בהתרשלות של שליח רשות הדואר, שכתוצאה ממנה איחר מכתב אקספרס להגיע לתעודתו. ו-25 העוסק באח שבניגוד להוראות נדרם במשמרת. היא הציגה לביה"ד להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים:

1. נזיפה. 2. הפקעת שלושה רבעים ממשכורתו הקובעת. 3. הקפאת דרגה לשנה מיום מתן גזע"ד.

4. נציג המשרד שהצטרף לעמדת התובעת באשר לאמצעי המשמעת הוסיף כי בנק הדואר בו מועסק הנאשם אינו בנק במובן הרגיל של המונח, הוא אינו מעניק אשראי והלוואות, ועיקר פרנסתו על מתן שירותים וגביית תשלומים שונים מהציבור עבור רשויות השלטון. הוא הבהיר כי השירות שנותן בנק הדואר בנושא העברת הבעלות על רכבים הועבר אליו זה לא מכבר ממשרד התחבורה, וזאת בשל הפריסה הרחבה של סניפי בנק הדואר ברחבי הארץ ובשל מיומנות עובדיו. לדבריו אם חלילה יחזרו על עצמם מעשים מסוג המעשים בהם הורשע הנאשם עלולה רשות הדואר לאבד את הזיכיון שניתן לה בתחום זה על כל המשתמע מכך. הוא הודה שבהנהלת הרשות שקלו לבקש מביה"ד את פיטוריו של הנאשם אך בסופו של דבר הוחלט לתת לו הזדמנות נוספת.

5. הסניגורית הבהירה כי הנאשם עובד ברשות הדואר 7 שנים ואין לו עבר פלילי או משמעת. הוא נשוי בשנית ולו ילדה קטנה, והוא משלם כמו כן מזונות עבור ילד מנישואיו הראשונים, בסכום של 950 שקל, כשכל משכורתו מסתכמת ב־2400 שקל נטו. לדבריה באותו יום בו התרחשו המעשים בהם הורשע הנאשם התקינו בסניף בו הוא עובד את מסופי המחשב שבהם הושתלו ההוראות שבהפרתן הורשע. הוא כמו כל העובדים האחרים אומנם קבל הדרכה בנושא אך לא הספיק לקבל הדגמה ספציפית, ובקטע זה בדיוק כשל. היא ביקשה מביה"ד להסתפק בהטלת נזיפה בלבד.

ביה"ד קבע כדלהלן:

"6. התרשמנו כי המשימה המוטלת על עובדי בנק הדואר, העוסקים בנושא ההעברה הממוחשבת של בעלות ברכב היא משימה מורכבת, ומעורבים בה בד.כ. סכומי כסף גדולים. אין ספק שמדובר באחריות רבה המוטלת על כתפי העובדים הללו, וכגודל האחריות כך גם גודל המחוייבות להקפיד על קיום הכללים וההוראות, וזאת כדי למנוע תקלות ונזקים מהציבור. במקרה שלפנינו התרשל הנאשם בקיום הכללים הנדרשים וסייע בכך, שלא מרצונו ושלא בידיעתו לנוכל מסויים להונות אורח תמים שביקש למכור את רכבו."

"7. לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים לקולא ולחומרה החלטנו להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים:

א. נזיפה.

ב. הפקעת מחצית משכורת ב־6 תשלומים שווים ורצופים."

תאריך פסה"ד: 10.12.1997 תיק בד"מ/26/97

נט/16. עובד מע"מ - קשירת קשר, זיוף, מרמה, וקבלת שוחד

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אבה"ד - יו"ר;
מר אלי פלג - חבר;
מר יאיר שמעון - חבר.
תובעת(ת): עו"ד יפעת זינר.
ב"כ הנאשם: עו"ד אייזמן גד.

להלן גזה"ד במלואו:

1. ב"ת.פ. 3.1.96, 449/95 של ביהמ"ש המחוזי בתל-אביב הורשע הנאשם על פי הודאתו, במסגרת עסקת טיעון, בביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, זיוף, שימוש במסמך מזויף, מרמה והפרת אמונים, וקבלת שוחד, והוטל עליו עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, שרוצו בעבודות שירות, 18 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 5.000 (חמשת אלפים) שקל.
2. בעקבות זאת הוא הועמד לדין משמעת, הודה והורשע בביצוע עבירות שיש עימן קלון ובהתנהגות שאינה הולמת עובד מדינה עבירות לפי 17(6) ו-3(3) לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963.
3. בטיעוניה לעונש הדגישה התובעת את חומרת מעשיו של הנאשם, בהציגה אותו כציר מרכזי ברשת ששמה לה למטרה להונות את המדינה - מעבידתו, תמורת בצע כסף. היא הציגה את פסה"ד המפורטים להלן של ביה"ד למשמעת: נב/10, מה/14, נו/35, וכן את עש"מ 1/65 והציעה להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים: א. פיטורין לאלתר, בתשלום 30% פיצויי פיטורין (לפנים משורת הדין כטענתה). ב. פסילה לשירות למשך 10 שנים. נציג המשרד הצטרף לעמדת התביעה בקשר לאמצעי המשמעת.
4. הסניגור השמיע עד אופי אחד, שהיה הממונה על הנאשם במשך שנים רבות. הוא תיאר אותו כעובד שקט וחיוני שהיה מוכן לבצע כל משימה שהוטלה עליו, שבגלל בעיותיו האישיות הרבות כונה גם בשם "המסכן". הסניגור הודה בחומרת מעשיו של הנאשם אך טען שיש להתחשב בכך שהוא כבר נענש דיו על ידי הערכאה הפלילית, שחלקו במסכת הרמייה בה הורשע היה זעיר ושהוא נקלע לכל הפרשה מתוך תמימות, שנוצלה ע"י השותפים האחרים לקנונייה, שלא היו עובדי מדינה. הסניגור השלים עם פיטוריו של הנאשם ממקום העבודה אך ביקש מבית הדין שינהג בו במידת הרחמים ויאשר לו את מלוא פיצויי הפיטורין.
5. מדובר בנאשם שעבד כפקיד במשרדי מס ערך מוסף בתל-אביב, שנתן ידו לקנונייה שמטרתה היתה להוציא כספים במרמה מרשויות המס, במליוני שקלים. הוא חבר לכמה נוכלים אשר מצאו דרך מתחכמת לזייף חשבוניות מס של עוסקים שונים, ותמורת חלקו בקשר שהתבטא בכך שהורים אינפורמציה כוזבת למחשב מע"מ, הוא אמור היה לקבל שוחד בסכום של 5000 (חמשת אלפים) שקל. למרבה המזל סוכלה התוכנית בשלביה האחרונים, עקב עירנותם של פקידי בנק מסויים שדרכו אמורים היו הכספים לעבור.
6. הנאשם הוא עובד ציבור המועסק במשרד רגיש העוסק בגביית כספים עבור המדינה, והוא נדרש לנקיון כפיים וליכולת עמידה כנגד פיתויים כספיים העלולים להזדמן בדרכו. הוא תחת שיעמוד בפרץ, סייע וכמעט ואיפשר לכמה נוכלים להונות את המדינה בסכומי כסף גדולים, כשחלקו בקנונייה היה מרכזי, ולא מוערי כפי שהסניגור טען, וברור שבלעדיו לא היו הנוכלים יכולים לחדור למחשב מע"מ.
7. ביה"ד עיין בתסקיר קצין המבחן שניתן בעניינו של הנאשם והיה ער לאישיותו הבעייתית, לקשיים בחיי המשפחה שלו, ולכך שהוא המפרנס היחיד של אשתו ושלושת בנותיו הקטינות. יחד עם זאת למד מדברי

הסניגור כי למרות מגבלותיו הצליח האיש למצוא לעצמו עבודות מזדמנות בתקופה בה היה מושעה מעבודה ואין הוא חסר ישע.

8. ביה"ד סבר כי מעשיו של הנאשם הם חמורים ביותר, גם אם נעשו מתוך נאיביות כדברי הסניגור ואין הם ראויים לתגובה הסלחנית אותה הוא מציע. קולא מופרות באמצעי המשמעת תחטיא את המטרה והיא עלולה להתפרש חלילה כעידוד לעבריינות. יחד עם זאת ביה"ד לא התעלם מכך שבמשפט הפלילי לא מוצה הדין עם הנאשם הזה ואף התובעת הציעה להעניק לו 30% פיצויי פיטורין, לפני משורת הדין. בנסיבות אלה החליט להטיל על הנאשם, כאיוון נכון בין נסיבותיו המיוחדות לבין האינטרס הציבורי את אמצעי המשמעת הבאים:

א. פיטורין לאלתר בתשלום 40% פיצויי פיטורין, עבור התקופה שמתחילת עבודתו בשירות המדינה ועד למועד השעייתו.

ב. פסילה לשירות לצמיתות.

תאריך פסה"ד: 14.12.1997 תיק בד"מ/84/97

נט/17. מורה - החזקת סם מסוכן

בפני: עו"ד ציפורה פיגנבוים - יו"ר;

גב' טובה הורביץ - חבר(ה);

מר חוסני אבו דאהש - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד עמוס פריד

נאשם(ת): טוען לעצמו.

1. הנאשם, מורה בצפון הארץ, הורשע ע"י בימ"ש השלום בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית והוטל עליו עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, אותם ריצה בעבודות שירות, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, קנס בסך 1000 שקל ושלילת רשיון נהיגה למשך 3 חודשים.

2. בעקבות זאת הועמד האיש לדין משמעתי בפני ביה"ד למשמעת של עובדי מדינה, הורשע בדין ונגזרו עליו אמצעי המשמעת של פיטורין לאלתר, בתשלום 95% פיצויי פיטורין, מיום תחילת עבודתו עד ליום השעייתו מעבודה, ופסילה לעבודה בשירות המדינה למשך 5 שנים.

תאריך פסה"ד: 17.12.1997 תיק בד"מ/96/125

נט/18. עובד המוסד לביטוח לאומי - קבלת שוחד

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אבה"ד - יו"ר;
מר אלי אשל - חבר;
מר מוטי שלו - חבר.
תובע(ת): עו"ד עמוס פריד
ב"כ הנאשם: עו"ד אהוד גוטמן.

להלן ציטוט עיקרי גזה"ד:

1. "ב-9.2.97, ב-ת.פ. 4487/94 של בית משפט השלום בתל-אביב יפו הורשע הנאשם, על פי הודאתו, במסגרת עיסקת טיעון, במהלכה תוקן גם כתב האישום, ב-9 אישומים של לקיחת שוחד, בסכום כולל של 5750 שקל, בניגוד לסעיף 290 לחוק העונשין תשל"ז 1977. הוטל עליו עונש של 12 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים וקנס בסך 7500 שקל או 6 חודשי מאסר תמורתו."
2. "הנאשם ערער על חומרת העונש, בתיק - ע.פ. 631/97 של בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו וזה החליט לקבל את הערעור חלקית בהשאירו על כנם את עונשי המאסר והמאסר על תנאי ובבטלו את הקנס בסך 7500 שקל."
3. "בעקבות הרשעתו כנ"ל הועמד הנאשם לדין משמעת, ולאחר שהודה בעובדות ובאישומים והורשע בביצוע עבירות שיש עימן קלון ובהתנהגות שאינה הוגנת ואינה הולמת עובד מדינה, בניגוד לסעיפים 17(6) (4) (3) לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963."
4. "בשלב הראיות לעונש הציג התובע לביה"ד הרשעה קודמת של הנאשם, בה הורשע ע"י ביה"ד למשמעת, בהתנהגות בלתי הוגנת ובלתי הולמת, עבירות בניגוד לסעיפים 17(4) (3) לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963 בשל ביצוע עבירה של גניבה במציאה. הסניגור הציג תעודה רפואית המאשרת את מחלתו של הנאשם וכמה מסמכים המדברים בשבחיו."
5. "בטיעוניו לעונש תיאר התובע את חומרת מעשיו של הנאשם, בציניו שמדובר ב-9 מקרים של קבלת שוחד, שהיוזמה להם באה מצדו. הוא טען שהנאשם איבד לחלוטין את אימון מעבידו - המוסד לביטוח לאומי, מה גם שהורשע כבר בעבר ולא השכיל להפיק את הלקח הנדרש. הוא היפנה למספר פס"ד של ביה"ד למשמעת ובהם 16/נז, 35/נז, 19/נז ו-22/נז כמו גם ל ע.פ. 4722/92 (מרדכי מרקוביץ) והציע להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת של: א. פיטורין לאלתר תוך שלילת זכותו לגימלה ולפיצויים. ב. פסילה לצמיתות לעבודה בשירות המדינה. נציג המשרד הצטרף לעמדת התובע."
6. "הסניגור הסביר שלא הוא ייצג את הנאשם בהליך הפלילי שקדם לדיון המשמעת ושאלו הוא היה מייצגו שם לא היה מייצג לו להודות בקבלת שוחד. לדבריו אין הוא מתכחש לעובדה שהנאשם אכן הורשע בקבלת שוחד והוא מכיר בחומרת מעשיו, אלא שלדעתו אין להתייחס לכל מקרי השוחד באותה מידה של חומרה, ואצל הנאשם הוזה מדובר בשוחד קל ערך יחסית, שלא גרם נזק כספי למעביד. לדעתו ניתן היה להגדיר את מעשיו גם כהתנהגות לא הולמת ולא הוגנת."
7. "הוא איבחן את פסה"ד אליהם היפנה התובע וטען שהם עוסקים בעבירות קשות מאלה שבהם הורשע הנאשם, ועל כן אין הצדקה להחמיר בעונשו כשם שהחמירו בהם. הסניגור הבהיר כי גם לדעתו מעשיו של הנאשם אינם מאפשרים המשך עבודתו במוסד לביטוח לאומי אך לדבריו אין הצדקה לשלול ממנו את הזכויות הסוציאליות שצבר שם במרוצת השנים. לשאלת בית הדין ענה הסניגור כי במקרה של פיטורין היה מעדיף שהנאשם יקבל פנסיה ולא פיצויי פיטורין."

8. "הנאשם עבד בתקופה הרלבנטית במחלקה המטפלת במבוטחים שאינם שכירים, ובמסגרת תפקידו קיבל קהל וטיפל בין השאר בבעלי חובות שביקשו לבטל את הקנסות שהושתו עליהם בשל אי תשלום החוב במועד. על פי הנוהל היה על המבוטחים הללו להגיש לנאשם בקשה מנומקת, המפרטת את קשייהם והוא היה מצרף את חוות דעתו - המלצתו לגורם שהיה מוסמך להחליט בבקשה."

9. "בכל תשעת המקרים בהם הורשע הנאשם, היה זה הוא שפנה למבקשים, שלחלקם עזר בניסוח הבקשות, וביקש, אם בצורה מפורשת ואם ברמיזה ברורה לקבל תמורה בעד מעורבותו בטיפול. לעיתים היה זה הוא שנקב בסכומים שביקש לקבל ולעיתים השאיר זאת ל"מצפנו" של המטופל. בכל המקרים, למעט אחד, שילמו המבקשים לנאשם סכומי כסף שנעו בין 100 ל-500 שקל, ובמקרה אחד 2000 שקל, סה"כ 5570 שקל. ראוי לציין כי גם בקשתו של מי שסרב לשלם טופלה ואושרה."

10. "הנאשם יליד 1944 החל את עבודתו במוסד לביטוח לאומי בשנת 1967. עד 1991, מועד בו הורשע לראשונה, כנ"ל, עבד, ככל הנראה, לשביעות רצונם של הממונים עליו ואף קיבל תעודת הוקרה שהוגשה לנו. ההתדרדרות הקשה שלו החלה כנראה בסוף 1991, לאחר שצבר כבר ותק של כ-24 שנות עבודה. כתב האישום נגדו הוגש בשנת 1994, ובשל קשיים שנבעו בין השאר גם ממצב בריאותו הסתיים המשפט הפלילי, לרבות הערעור שהוגש בו רק בחודש יוני 1997."

11. "ביה"ד קבע כי המעשים בהם הורשע הנאשם חמורים מכל בחינה, אך עיקר החומרה שבהם מתבטאת באובדן האמון שבין המוסד לביטוח לאומי לבינו, ובנוק הקשה המקופל בהם לתדמיתו של השירות הציבורי בכלל והמוסד לביטוח לאומי בפרט. תגובה פושרת של בית הדין למשמעת של מעשי שחיתות שכאלה עלולה חלילה לדרדר את השירות הציבורי בישראל למצבו במדינות שאין אנו רוצים להידמות להן."

12. "לאחר שביה"ד עיין בפסה"ד הוא אמר: בחנו את פסה"ד אליהם היפנה אותנו התובע ולמדנו לדעת כי רק אחד מהם, זה שנדון בבד"מ 35/נז, ועסק בנושא שהיה חמור בהרבה ממקרהו של הנאשם שלפנינו, הסתיים גם בפיטורי הנאשמת, וגם בשלילה מוחלטת של הזכויות שצברה. כל פסה"ד האחרים הסתיימו אומנם בפיטורין אך לוו בתשלום חלקי של הגימלה או הפיצויים. אנו סבורים כי התובע הרחיק מעט לכת באמצעי המשמעת שהציע לנו להטיל על הנאשם."

13. "בנסיבות אלה, לאחר ששקלנו את כל הנימוקים לחומרה ולקולא כנ"ל, לרבות מצב בריאותו של הנאשם החלטנו להטיל עליו את אמצעי המשמעת הבאים:

א. פיטורין לאלתר.

ב. שלילת מענק הפרישה.

ג. תשלום גימלה עבור התקופה שמיום תחילת עבודתו ועד יום השעייתו ביולי 1994 כמפורט להלן:

(1) 30% בלבד מהגימלה שצבר תשלום לו מיום פיטוריו בפועל ועד היום בו ימלאו לו 60 שנה.

(2) 50% בלבד מהגימלה שצבר תשלום לו מיום שימלאו לו 60 שנה ועד ליום שימלאו לו 65 שנה.

(3) 70% בלבד מהגימלה שצבר תשלום לו החל מיום שימלאו לו 65 שנה ואילך."

תאריך פסה"ד: 22.12.1997 תיק בד"מ/73/97

נט/19. מורה - תקיפת תלמיד

בפני: עו"ד ש. פרנקל - יו"ר;
 מר א. קרן פז - חבר(ה);
 גב' ס. שון - חבר(ה);
 תובע(ת): עו"ד י. זינר ב.כ. נציב שירות המדינה.
 ב"כ הנאשם: עו"ד נ. אברהם.

1. הנאשם, מורה במקצועו, הורשע בבית משפט השלום בתקיפת תלמיד והוטל עליו עונש של 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, העמדה למבחן למשך שנה במהלכו חוייב לבצע עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות וקנס בסך 800 שקל. השופט טרח לציין כי התלמיד, המתלונן, תרם תרומה רצינית ביותר לאירוע ע"י שהתגרה במורה.
2. בעקבות הנ"ל העומד האיש לדין משמעתי והורשע בהפרת המשמעת ובהתנהגות שאינה הולמת עובד מדינה בכלל ועובד הוראה בפרט בניגוד לסעיפים 17(2) ו-3 לחוק שירות המדינה משמעת וסעיף 4(1) להודעה על שינויים בהחלת חוק זה על עובדי הוראה.
3. לאחר ששמע בית הדין את טיעוני הצדדים לתיק לעניין העונש הוא הטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת של: נזיפה חמורה. 2. הפקעת מחצית משכורת ב-6 תשלומים שווים ורצופים. ג. פרסום המקרה בביטאון "הד החינוך" ללא ציון שמו של המורה.

תאריך פסה"ד: 22.12.1997 תיק בד"מ/36/97

נט/20. עובדת בתי המשפט - דיווחי כוזב

בפני:

עו"ד ש. פרנקל - יו"ר;

מר ש. כהן - חבר;

מר ע. מוסרי - חבר.

תובע(ת): עו"ד י. מזרחי ב.כ. נציב שירות המדינה.

הנאשמת: טוענת לעצמה.

1. כנגד הנאשמת, עובדת הנהלת בתי המשפט במרכז הארץ, הוגשה תובענה ובה שני אישומים:
 - א. כי ב־16 מקרים במהלך שנת 1996 דיווחה למשרד ששימשה כפקידה נילוית בעת ביצוע עיקולים ואף קיבלה שכר עבור כך בה בשעה שהיא לא נוכחה בבתי החייבים בשעת ביצוע העיקול.
 - ב. כי במספר הזדמנויות במהלך חודש אוקטובר 1995 הכניסה שינויים בשעות התחלת עבודתה וסיומה, וזאת ע"י הזזת שעות הנוכחות בעזרת מפתח שהופקד בידה בלבד, וקיבלה שכר עבור שעות עבודה שלא עבדה.
2. בית הדין הרשיע את הנאשמת בהפרת הוראות הנהלת בתי המשפט ובהתנהגות בלתי הוגנת, עבירות בניגוד לסעיפים 17(2) ו־4 לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963 ובגזר דינו קבע בין השאר כדלהלן:
 - א. "טענות הצדדים, ונציגת המשרד, נאמרו ונרשמו בפרוטוקול, ולא נתייחס אליהן בפירוט."
 - ב. "הצעת התביעה והמשרד היא להטיל על הנאשמת נזיפה חמורה, הפקעת משכורת אחת ב־6 ניכויים והורדה ב־2 דרגות לשנה."
 - ג. "במה שנוגע לאישום הראשון, נראה לבית הדין שיש להביא בחשבון, לענין גזר הדין גם אם לא לענין הכרעת הדין, את העובדה שנכחה במקום, אם כי לא נכנסה לדירות החייבים, אלא נישארה במכונית, לטענתה כדי לשמור על הבן של הממונה. נראה לנו שבענין זה מן הראוי להקל."
 - ד. "באשר לאישום השני, בו הודתה לכתחילה, שמענו את טענותיה בענין הקושי שהיה לה, עקב הבידוד של מקום העבודה, אך - לדעתנו - אין קשר בין זה לבין המעשה נשוא האישום."
 - ה. "על השותפה" לאישום הראשון, (בד"מ 121/96) הוטלו אמצעי משמעת של א. נזיפה, ב. הפקעת חצי משכורת ב־10 ניכויים, ובגין זה, דהיינו האישום הראשון, נראה לנו להטיל אמצעי משמעת זהים גם על הנאשמת."
 - ו. "באשר למעשה נשוא סעיף 2 לתובענה - נראה לבית הדין להחמיר ובמקום נזיפה לקבוע נזיפה חמורה, וכן הפקעת עוד מחצית משכורת, דהיינו - ביחד עם הנ"ל - משכורת אחת."
 - ז. "הצעת התביעה להורדה ב־2 דרגות למשך שנה אחת, לא נראית לבית הדין - בכל הכבוד - עקב דרגתה הנמוכה מאוד, ונראה לנו לקבוע שהתקופה שעברה לא תובא בחשבון לענין קידומה מכאן ולהבא."

ת. "לאור הנ"ל מטיל בית הדין על הנאשמת את אמצעי המשמעת האלה -

א. נזיפה חמורה.

ב. הפקעת משכורת חדשית קובעת אחת, ב-12 ניכויים חדשים שווים ורצופי.

ג. הקפאת דרגתה למפרע ועד היום."

תאריך פסה"ד: 23.12.1997 תיק בד"מ/96/128

נט/21. מורה - נסיון לגניבה ממרכול

בפני: עו"ד ש. פרנקל - יו"ר;
מר א. וינוגרד - חבר(ה);
מר א. כהן - חבר(ה);
תובע(ת): עו"ד ע. פריד ב.כ. נציב שירות המדינה.
ב"כ הנאשם: עו"ד א. ריבלין.

1. הנאשמת, מורה, הועמדה לדין משמעתי לאחר שבחודש אוגוסט 1995 נתפסה ע"י קצין הבטחון של ההיפרכל בגבעת שאול בירשלים כשהיא מנסה להוציא משטח החנות מצרכים שנטלה ללא ששילמה עבורם.

2. ביה"ד החליט לאמץ עיסקת טיעון שהוצעה לו ע"י הצדדים לתיק, במסגרתה הודתה הנאשמת בעיקרי העובדות שנכללו בתובענה, הורשעה ע"י ביה"ד בהתנהגות בלתי הולמת, בניגוד לסעיף 17(3) לחוק שירות המדינה תשכ"ג 1963 והוטלו עליה אמצעי המשמעת של:

- א. נזיפה.
- ב. הפקעת מחצית משכורת.
- ג. הורדה מדרגת מורה מוסמכת בכירה לדרגת מורה מוסמכת למשך חצי שנה.

תאריך פסה"ד: 24.12.1997 תיק בד"מ/72/97

נט/22. מרכז במוקד בריאות, זיכוי מחשד מעורבות בהזמנת נערת
ליווי עבור חולה

בפני: עו"ד אריה גולדברגר - אב ביה"ד - יו"ר;
גב' רות בר יוסף - חבר(ה);
מר שמעון כהן - חבר(ה);
תובע(ת): עו"ד ג'פרי ונדל.
ב"כ הנאשם: עו"ד מנחם קרן.

זיכוי

1. בתובענה שהוגשה נגד הנאשם, שהוא עובד מדינה המשמש כמרכז בבית חולים, נטען כי נתן יד להזמנת נערת ליווי ע"י ש: א. הסביר לנערת הליווי בטלפון כיצד להגיע לבית החולים (ס' 3 לתובענה). ב. שמסר לשומר במוסד את המפתח למרפאת החוץ של בית החולים, מקום אליו הוא הוביל את החולה ואת נערת הליווי. (ס' 4 לתובענה).
2. הנאשם הכחיש מכל וכל את ההאשמות שהועלו נגדו בתובענה. לדבריו הוא לא ידע כלל על בקשתו של החולה, ועל הכוונה להזמין לו נערת ליווי והוא מכחיש שהסביר לנהג של נערת הליווי כיצד להגיע לבית החולים ושכלל דיבר עימו, ושמסר את המפתח של חדרי המרפאות. לדבריו נודע לו על הזמנת נערת הליווי רק כאשר בסביבות השעה 22.40 יצא מהמרכזיה, לשמע צעקות שבאו ממגרש החנייה, ואז גם צלצל לדבריו למחלקה ובא אח שלקה את החולה.
3. התובע העיד בפניו 4 עדים: שני קציני בטחון ושני שומרים שהיו במשמרת בערב בו התרחש האירוע. עדותו של השומר הראשון היתה מבולבלת, מתחמקת ובלתי אמינה וניכר ממנה שהיה מעורב בפרשה הרבה מעבר למה שהיה מוכן להודות. עדותו של השומר השני מלמדת שהוא נעדר מזירת ההתרחשות חלק מהזמן הרלוונטי ועל כן המידע שברשותו הוא מקוטע למדי. בחלקים ניכרים עדותו סותרת את דברי השומר הראשון ומחזקת את גירסתו של הנאשם. עדותם של קציני הבטחון היתה פחות משמעותית בחשיבותה מהטעם הפשוט שהם לא היו במקום בשעת ההתרחשות.
4. ב-10.10.95, למחרת ההתרחשות, מסר השומר הראשון שתי הודעות זהות בפני קצין הבטחון (ת/1 ו-2) ובהן הוא אמר בין השאר: א. כי היה זה הוא שהזמין את נערת הליווי באמצעות הפלאפון שלו ושאחר כך העביר את המכשיר לנאשם כדי שזה יסביר לנערה כיצד מגיעים לבית החולים. ב. כי ליווה את החולה ואת הנערה לחדרי המרפאות, לאחר שהנאשם נתן לו את המפתח למקום. ג. כי כאשר החולה הגיע אליו בשעה 19.30 בערב הוא ביקש ממנו, מהשומר השני ומהנאשם להזמין את הנערה.
5. אלא שבעדותו בפניו אמר דברים שונים במקצת. בתחילה אמר שהם (השומר השני - והנאשם) הזמינו את נערת הליווי, לאחר מכן אמר שהוא עצמו חייג אליה בפלאפון שלו. במקום אחר (שורה 7 בע' 4 לפרוטוקול) הוא אמר שהוא והשומר השני (ולא הנאשם) הזמינו את הנערה ולאחר מכן אמר שהנאשם אמר לו להזמין את הנערה ואף נתן לו את מס' הטלפון שלה. לעניין המפתח אמר שהוא לא רוצה לדבר סתם, שאינו זוכר, שהמפתחות איך שהוא הגיעו לחולה, והנאשם והשומר השני הם שאמרו לו לאיזה חדר לקחת את החולה עם הנערה. במקום אחר אמר שהמפתחות היו אצלו ביד והוא פתח את החדר. בתחילה אמר שהמרחק

לחדר שבמרפאה הוא כ־15 מטר לאחר מכן הודה שאין הוא יודע לאמוד את המרחק. מפי אחד העדים האחרים למדנו כי המרחק הוא בין 50 ל־70 מטר.

6. בהתחלה טען השומר הראשון כי הנאשם הסביר לנערת הליווי כיצד להגיע לבית החולים, לאחר מכן אמר שהשיחה היתה עם הנהג שלה ולא איתה. בתחילה טען כי החולה הגיע אליו בשעה 19.30 בערב עם הכסף ביד, לאחר מכן אמר שהוא חושב שזה הוא עצמו שהלך להוציא עבורו את הכסף מהכספומט, לאחר מכן שב ואמר שאין הוא זוכר. הוא גם לא ידע להסביר מדוע הוציא את הסכום של 450 שקל דוקא. זו עדות מבולבלת מלאת סתירות שלא ניתן לבסס עליה את הרשעתו של נאשם המכחיש מכל וכל את ההאשמות נגדו.

7. מההודעה שמסר השומר השני לקצין הבטחון עולה כי החולה הגיע למרכזיה כשהוא עצבני ונרגש ושהשומר הראשון שוחח עמו על התנהגותו ותוך כדי כך התרחק עמו מאזור המרכזיה, גירסה המחזקת את גירסת הנאשם שטען כי לא שמע ולא ידע על היוזמה להזמין את נערת הליווי, כי בשעה 21.45 כאשר חזר למרכזיה (כנראה מהסיוור) הבין שכבר הזמינו לחולה את נערת הליווי, ומכאן ניתן להבין שהזמנת הנערה נעשתה שלא בנוכחותו ושאינן הוא יודע בעצם מי היה המזמין, הנאשם או השומר הראשון.

8. בעדותו בפנינו אמר שבאותו ערב השומר הראשון ניסה לשכנע את החולה להזמין נערת ליווי, שהשיחה של השומר עם החולה נערכה מחוץ למרכזיה, בעוד שהנאשם ישב במרכזיה. בניגוד למה שאמר בהודעה בפני קצין הבטחון העיד בפנינו שהנאשם לא היה מעורב בכל העניין של הזמנת הנערה, שהוא עצמו לא ראה ולא שמע את הנאשם מדבר בטלפון ומסביר לנהג של הנערה כיצד להגיע לבית החולים (ע' 9 ו־10 לפרוטוקול).

9. המידע שברשותו של העד הזה, שעל פי דבריו היה בזירת ההתרחשות רק חלק מהזמן הוא מקוטע וחלקי והרושם הוא שידעה אישית וספקולציות משמשים בעדותו בערבוניה. לעניין סעיפים 3 ו־4 לתובענה יותר משהוא מחזק את התביעה הוא מחזק את גירסתו של הנאשם.

10. הנאשם שלפנינו, כמו כל נאשם הוא בחזקת זכאי עד שתוכח אשמתו. נטל ההוכחה מוטל כידוע על התביעה הנדרשת להוכיח, במשפט פלילי, מעבר לכל לספק ובמשמעותי, קרוב לכך, את אשמתו של כל נאשם. עדותם של השומרים הנ"ל אינה יכולה בשום פנים להוות תשתית ראייתית מספקת להרשעתו של הנאשם שלפנינו, גם אם היה בוחר בזכות השתיקה.

11. התובע שחש ככל הנראה בחולשת עדיו וראיותיו התייחס בסיכומיו בהרחבה יחסית לידיעתו לכאורה של הנאשם לכוונה להזמין לחולה את נערת הליווי ולכך שלא פעל כדי למנוע זאת, אלא דע־עקא שנושאים אלה של ידיעה ומניעת הפעולה לא רק שלא הוכחו בפנינו כיאות הם כלל לא נכללו בתובענה.

12. אשר על כן אנו מזכים את הנאשם מההאשמות שיוחסו לו בסעיפים 3, 4 ו־5 לתובענה.

תאריך פסה"ד: 29.12.1997 תיק בד"מ/96/116

נט/23. מורה - העדרות ונסיעה - לחו"ל ללא קבלת היתר

בפני: עו"ד ציפורה פיגנבוים - יו"ר;

גב' טובה הורביץ - חבר(ה);

מר חוסני אבו דאהש - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד עמוס פריד.

ב"כ הנאשם: הנאשם טען לעצמו.

1. הנאשם מורה לחינוך גופני בצפון הארץ נסע במהלך שנת הלימודים תשנ"ז לחו"ל ללא קבלת היתר כנדרש, וכתוצאה מכך נעדר ממקום עבודתו כ-23 שעות.

2. בעקבות זאת הועמד המורה לדין משמעתי בפני בית הדין למשמעת של עובדי המדינה הורשע בדין, על פי הודאתו, במסגרת עיסקת טיעון והוטלו עליו אמצעי המשמעת הבאים: א. נזיפה. ב. הפקעת משכורת אחת, בשישה תשלומים שווים. ג. הורדה בדרגה למשך חצי שנה.

תאריך פסה"ד: 1.1.1998 תיק בד"מ/45/97

נט/24. עובדת מע"מ - שליפת מידע לצרכים פרטיים

בפני:

עו"ד רינה גרוס - יו"ר;

מר יעקב בר-נר - חבר(ה);

מר שמעון יאיר - חבר(ה);

תובע(ת): עו"ד ג'פרי ונדל, ב"כ נציב שירות המדינה.

ב"כ הנאשם: עו"ד מנחם קרן.

להלן עיקרי פסה"ד:

"הנאשמת, עובדת כמבקרת חשבוניות בכירה ביחידת מע"מ בת"א, שבמסגרת תפקידה נעזרת במאגרי מידע השמורים במאגר מחשב באגף מע"מ. היא הורשעה ביום 4.12.97 בשליפת מידע ממאגר המחשב לצרכים פרטיים, הגם שלא נעשה כל שימוש במידע שנשלף. החומר הנשלף התייחס לקלאב הוטל טבריה, לאחיה של הנאשמת ולשכן שלה במקום מגוריה, עמו היתה מסוכסכת. הנאשמת הורשעה בעבירות על סעיף 17(2) ו-3(3) לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963.

שליפות המידע בגין הורשעה, אירעו במהלך 1993, והיא ננזפה בגיןן במשרד, בנויפה פנימית של מנהל המכס והמע"מ, המוסמך לכך, באוקטובר 1994. בנוסף לכך היא גם הועמדה לדין משמעתי.

ב"כ התביעה ביקש לתת לנאשמת עונש מרתיע, אשר ישים קץ לעבירות מסוג זה. הוא הציעה להטיל עליה אמצעי המשמעת של נזיפה, הפקעת מחצית משכורת והקפאת דרגתה לחצי שנה.

ב"כ המשרד גם הוא מצטרף להצעתו של התובע.

הסניגור ביקש להתחשב בעובדה כי הנאשמת נמצאת 33 שנה בשירות ותיקה נקי, שלא היו לה בעבר בעיות משמעתי, לפני הנזיפה שקיבלה ולאחריה. ושהיא תומכת באח נכה ובאחיינים (של אחיה שנפטר) וכל עונש כספי יהיה עבורה נטל כבד. הסניגור ביקש להסתפק בנויפה הפנימית שקיבלה ובעובדה שדרגתה עוכבה. ביה"ד קבע כדלהלן: "שליפת מידע ממאגרי מידע, שלא לצורך העבודה הפכה להיות תופעה שכיחה במקומותינו וראוי להפסיקה לפני שתשתרש כנגד עיקש.

שירות המדינה אינו יכול להשלים עם כך שעובדיו, שבתוקף תפקידיהם עושים שימוש במאגרי מידע של מחשב, ישלפו מידע ויעשו בו שימוש לצרכיהם האישיים או לסיפוק סקרנותם.

החוק בא למנוע תופעה זו, כמו גם ההוראות הפנימיות במשרד המתריעות בפני שימוש חריג במידע וכך גם ההודעות על צג המחשב עצמו, מזהירות גם הן את המשתמש.

העובדת, במקרה הנדון, טענה כי עשתה את מעשיה בתום לב, שלא עשתה במידע ששלפה כל שימוש שהוא. לאחר שקיבלה את הנזיפה ממנהל המכס והמע"מ לא שגתה שנית והיא מקפידה הקפדה יתירה על כל ההוראות.

אנו מתחשבים בנסיבות המשפחתיות הקשות של הנאשמת ובעובדה כי שליפת המידע לא הסבה כל נזק שהוא וכי ננזפה כבר במשרדה עקב כך ודרגתה עוכבה.

לאור זאת אנו סבורים כי אמצעי המשמעת ההולמים מקרה זה הם:

1. נזיפה;

2. הפקעת 1,000 ש"ח, שתבוצע ב-5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים;

כמו כן, אנו מוצאים לנכון, להצטרף לקריאת ביה"ד למשמעת בבד"מ 35/95, נח/20 מיום 8.4.97, כי יש לחזור ולשנן את הכללים ולשוב ולהפיצם בכל דרך, לכל העובדים שיש להם נגישות למאגרי מחשב, כדי שלא ייכשלו בשליפת מידע שלא לצורך.

תאריך פסה"ד: 4.1.1998 תיק בד"מ/96/97

נט/25. מורה - הכאת תלמיד

בפני:

עו"ד יעקב לוי - יו"ר;

מר אמנון גבעולי - חבר(ה);

מר אריה כהן - חבר(ה);

תובע(ת): ג'פרי וונדל.

ב"כ הנאשם: עו"ד מנחם קרן.

1. הנאשם, מורה למתמטיקה ומדריך מורים באחד מבתי הספר בדרום הארץ, הועמד לדין משמעתי לאחר שבאחד השיעורים היכה בצינור גומי תלמיד כיתה ח' על ידיו וגרם לו שטף דם, שריטות ונפוחות. הנאשם הכחיש את ההאשמות. קדמה להעמדתו של הנאשם לדין משמעתי תלונה שהוגשה נגדו למשטרה, שנסגרה מחוסר עניין לציבור.

2. על סמך העדויות שהושמעו בפניו והמסמכים שהוצגו לו קבע בית הדין כי הנאשם אכן היכה את התלמיד והרשיע אותו בהתנהגות שאינה הולמת עובד מדינה ועובד הוראה בישראל, עבירות בניגוד לסעיף 17(3) לחוק שירות המדינה משמעת תשכ"ג 1963 ו-ס' 4(1) להודעה על החלת חוק המשמעת על עובדי הוראה.

3. בשלב הטיעונים לעונש שמע ביה"ד את טענות הצדדים ואת הצער והחרטה שהביע הנאשם. כמו כן למד לדעת כי הנאשם עומד להינשא בקרוב וכי הוא רוכש השכלה אקדמאית, דבר העולה לו בממון רב וכי הוא תומך כלכלית בהורים ובאח נכה.

4. בבואו לגזור את אמצעי המשמעת קבע ביה"ד בין השאר כדלהלן: "בית הדין מבקש להצטרף למאבק המתמשך במניעת פגיעות גופניות בתלמידים מצד מורים. תורת החינוך וההבטים הענישתיים צריכים לתת מענה לבעיות משמעת תוך איסור מוחלט על פגיעה גופנית בתלמיד... - פגיעה גופנית, קלה ככל שתהא - אסורה בתכלית האיסור ועל כך יש להקפיד. לאחר שיקול והערכת העובדות שהוכחו בפנינו, ובהתחשב בעמדת התובע ואף בעמדת הנאשם ו-ב.כ. קובעים אנו בזאת כי אמצעי המשמעת שיינקטו כלפי הנאשם... על התנהגותו הבלתי הולמת... יהיו: נזיפה והפקעת מחצית משכורת חודשית אחת ב-12 תשלומים רצופים ושניים."

תאריך פסה"ד: 4.1.1998 תיק בד"מ/96/137

נט/26. עובד רשות הדואר - עבודה פרטית ללא היתר

בפני: עו"ד ר. גרוס - יו"ר;
 מר מ. שלו - חבר(ה);
 מר ש. כהן - חבר(ה);
 תובע(ת): עו"ד ע. פריד - ב.כ. נציב שירות המדינה.
 ב"כ הנאשם: עו"ד א. ברנד.

להלן הנוסח המלא של גזה"ד שניתן בעניינו של הנ"ל:

"ביום 3.7.97 הרשענו את הנאשם, בעבירות על פי סעיפים 17(2), (3) ו-4 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963.

הנאשם הינו דוור, ברשות הדואר, ובמשך כשמונה חודשים בשנת 1995, עסק בעבודה המתחרה לעבודתו הרגילה, במסגרת שעות העבודה ברשות הדואר.

התביעה טענה כי שליחויות פרטיות שביצע הנאשם לכ-17 חברות שונות אין לראות בהם מעידה חד-פעמית. זו היתה תחרות בלתי הוגנת ברשות הדואר ונעשתה כולה מיוזמתו של הנאשם. בכך גזל הנאשם מרווחי הרשות, וגרף לעצמו רווחים פרטיים. בעשותו כן מעל הנאשם באימון המעביד. התובע הפנה לפס"ד נג/6, מג/17, נב/15, ו"מ/12.

התביעה מבקשת לפטר את הנאשם מעבודתו בהתחשב בעבירות אותן עבר ובשנות עבודתו המעטות כעובד הרשות.

ב"כ הרשות הצטרף לעמדת התביעה וציין כי לרשות אין יותר אימון בנאשם ואין להם כל סיבה סבירה להאמין בו להבא.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם הוא עובד חרוץ ומסור, כפי שהעיד בבית הדין הממונה עליו. הנאשם שיתף בהגינותו את חוקר המשרד בכל החומר והנתונים שהיו לו והביא לידיעת המשרד את העובדה כי עבד עם 17 חברות. אם לא היה מיוזמתו מגלה זאת למשרד לא היתה דרך לעמוד על כך. זו עובדה, שגם בתי משפט נוטים לקחת בחשבון בחורצם דין.

הנאשם היה זקוק נואשות למקור הכנסה נוספת, כדי לתמוך בסבתו החולה. הוא מצא את הדרך לעשות לעצמו רווח נוסף, מבלי שעבודתו ניפגעה ובזמן קצר (הקדיש לעבודה זו כ-20 - 30 ד' ביום). לגביו תוספת של 200-300 ש"ח לחודש היתה מאוד משמעותית, והנאשם לא סבר אז כי הוא עובר עבירה. היום יודע הנאשם כי שגה והוא מיצר על כך.

הנאשם אינו עבריין, הוא בנה עצמו במו ידיו, תמך, בנוסף, בסבתא שהיתה סיעודית והיום בכוונתו להקים משפחה. איננו ראוי לפיטורים ומבקשת לא להחמיר עם הנאשם ולהשאירו עובד מסור ויעיל ברשות הדואר.

אין ספק כי שירות המדינה או שירות ברשות מחייב את כל המרץ, הכישורים והיכולת של העובד, כשהוא במסגרת העבודה. הזמן שבו עומד העובד לרשות העבודה הוא הזמן של המעביד - במקרה דנן, רשות הדואר. רק הרשות עצמה רשאית, להתיר לעובד עיסוקים נוספים, בזמן שהוא אמור לעמוד לרשות העבודה בלבד.

עובד הנוטל יוזמה בידי "לעשות לביתו" על חשבון זמנו של המעביד מבלי לקבל הסכמתו מראש, עלול להיסתכן באובדן מקום עבודתו. אכן, חלק מפסה"ד של בית הדין למשמעת קבעו עונש של פיטורים בגין ביצוע עבודה פרטית בשעות העבודה, חלקם הסתפקו בעונשים פחותים יותר. לאחר שעברנו על כל הפסיקה, בין זו שצויינה ע"י התביעה ובין זו שהצביעה עליה הסניגוריה, הגענו למסקנה כי במקרה שלפנינו לא נטיל על הנאשם את העונש החמור של פיטורים.

השתכנענו כי הנאשם לא היה מודע לעובדה שעבודתו הנוספת מהווה תחרות בלתי הוגנת בעסקי הרשות/המעבידה. הנאשם הביע צער וחרטה על העבירות והמעשים בהם מצאנוהו אשם.

מאחר ומדובר בסה"כ בדוור, אשר לא נמצאה כל התרשלות בביצוע עבודתו, החלטנו לתת לו הזדמנות חדשה לבנות את עתידו ועל כן החלטתנו להשאירו עובד הרשות.

בנסיבות האמורות לעיל מצאנו לנכון להטיל על הנאשם את אמצעי המשמעת הבאים –

א. נזיפה.

ב. הפקעת מחצית מהמשכורת הקובעת ב־6 תשלומים חודשיים שווים ורצופים.

ג. הקפאת דרגתו למשך שנה.

תאריך פסה"ד: 4.1.1998 תיק בד"מ/127/96

נט/27. עובדת מס הכנסה - החתמת כרטיסי נוכחות של עובדים אחרים

בפני: עו"ד ש. פרנקל - יו"ר;
 מר ח. טל - חבר(ה);
 מר ש. יאיר - חבר(ה);
 תובע(ת): עו"ד י. מזרחי. - ב.כ. נציב שירות המדינה.
 ב"כ הנאשם: עו"ד מ. קרן.

1. נגד הנאשמת, עובדת מס הכנסה, הוגשה תובענה בה נטען כי ב-6 חודמנויות במהלך השנים 7-1996 בשעות הבוקר, בבואה לעבודה, החתימה את כרטיסי הנוכחות של כמה עובדים שטרם הגיעו לעבודה וגרמה לכך ששולם להם שכר עבור עבודה שלא ביצעו.
2. בתחילה כפרה הנאשמת בעובדות ובאישומים שהועלו נגדה אך בשלב מתקדם יותר של הדיונים חזרה בה מהכפירה, הודתה בביצוע המעשים והורשעה ע"י בית הדין בהתנהגות בלתי הולמת ובלתי הוגנת, עבירות בניגוד לסעיפים 17(3) ו-4 לחוק שירות המדינה המשמעת תשכ"ג 1963.
3. הובא לידיעת בית הדין שגם העובדים האחרים שהיו מעורבים בקנונייה הושעו מעבודה והועמדו לדין משמעתי ושחלקם גם פרש משירות המדינה.
4. בהרשיעו את הנאשמת קבע בית הדין שהוא רואה בחומרה רבה את התופעה של ההחתמות ההדדיות של כרטיסי הנוכחות של העובדים אך יחד עם זאת היה ער לכך שהנאשמת הורשעה רק בכך שהיא החתימה כרטיסי נוכחות של עובדים אחרים, (עם כל החומרה שבדבר), בעוד שלא נטען ולא הוכח שמישהו אחר החתים עבורה את כרטיסי הנוכחות שלה.
5. בית הדין קבע שהוא מאמין לעדותה של הנאשמת כי התנגדה ככל יכולתה לדרישת חבריה לעבודה, שביניהם היתה גם הממונה עליה, להחתים להם את כרטיסי הנוכחות שלהם ושבסופו של דבר נאלצה להכנע ללחצים ולעשות זאת משום שפחדה להפסיד את מקום העבודה.
6. בנסיבות אלה לא קיבל בית הדין את הצעת התביעה להטיל על הנאשמת עונש של פיטורין, ללא פגיעה בזכויות שצברה והחליט להטיל עליה את אמצעי המשמעת של: נזיפה והפקעת שליש משכורת ב-6 ניכויים שווים ורצופים.

תאריך פסה"ד: 18.1.1998 תיק בד"מ/71/96